

MYSORE LEGISLATIVE ASSEMBLY

ELEVENTH DAY.

Saturday, the 22nd June 1957.

The House met at the Assembly Hall, Vidhana Soudha, Bangalore, at Twelve of the Clock.

MR. SPEAKER (SRI S. R. KANTHI, B.A., LL.B.) in the Chair.

MYSORE STAMP BILL, 1957.

Introduction.

Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—Sir, I introduce the Mysore Stamp Bill, 1957, which has been published in the *Mysore Gazette* under Rule 48 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

MR. SPEAKER.—The Mysore Stamp Bill, 1957, is introduced.

MYSORE IRRIGATION (LEVY OF BETTERMENT CONTRIBUTION AND WATER RATE) BILL, 1957.

Introduction

Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—I introduce the Mysore Irrigation (Levy of Betterment Contribution and Water Rate) Bill, 1957, which has been published in the *Mysore Gazette* under Rule 48 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly.

MR. SPEAKER.—The Mysore Irrigation (Levy of Betterment Contribution and Water Rate) Bill, 1957, is introduced.

MYSORE SALES-TAX BILL, 1957.

Motion to consider (continued).

Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapur).—Sir, at the very outset I should like to welcome this Bill because the

Treasury Bench should not think that everything they bring would be opposed *in toto* or wholesale. As far as I can compare this Bill with other Bills, generally speaking, it is not such a bad thing after all. The policy which my party will be able to welcome is, milking the rich and not milking the poor. As far as possible our endeavour will be to lessen the burden of the poor and increase, as far as possible, I will not call it burden—the taxation on the rich. This criterion will be applied by me in judging how far this fulfils the ideal put before the country by the party in power, namely, creating a Socialistic Pattern of Society. At the very outset the good intentions of the Government will be judged not by what Bills they bring in but how they carry out the provisions under those Acts. Now, when I casually glanced through the Budget Memorandum, I found in Statement A, under 'item XIII Other Taxes and Duties' that Rs. 5 lakhs increased receipts under sales tax are assumed as arrears expected to be collected. From this what I can surmise is that there are arrears of sales tax to the tune of much more than five lakhs because from the reports we have, we understand that arrears of sales tax of the old Mysore Government are much more than Rs. 5 lakhs and if the reports—I am subject to correction are correct, some very very big guns have yet to pay tax due for several years.

MR. SPEAKER.—In fact we are concerned with the Sales Tax Bill.

(MR. SPEAKER.)

Hon'ble Member may refer to all these during the time of discussion of the Budget.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—I am considering the provisions made to recover the difference . . .

Mr. SPEAKER.—We are not concerned with the recovery of arrears.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—In the Act there are some provisions to recover the arrears. Whether these arrears can be recovered and during the recovery what measures the Government will take, come under the general policy.

Mr. SPEAKER.—The trouble is, that the Hon'ble Member is putting facts in such a way as if he is discussing the Budget.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—I am only referring to sales tax. What I propose to tell the Treasury Benches is that—of course the Bill is good—the purpose of the Bill should not be; if I may use the word, prostituted to enlarge the interests of the particular party or group and show concessions to persons because we are all with you if you enact this Act very strictly.

Mr. SPEAKER.—It is not relevant.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—Then I will leave it at that.

Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—Some stringent remarks have been made with regard to the party and some members. It is a vague term. If we are not in a position to know the facts, we will not be in a position to answer effectively. Therefore, it is better that the Hon'ble Member makes statements which are precise and give facts.

Mr. SPEAKER.—So far as the arrears of tax are concerned, the member may make his remarks when the proper occasion comes. But, he cannot do it now. So far as the point raised by the Hon'ble Minister is concerned, I have no objection but the trouble is that it may bring in some persons who may not be here.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—I have nothing in particular. I stated so because there are arrears of taxes.

These things should not be put to a bad use. That is what I am saying.

Now I will make some general remarks with regard to the staff mentioned in the Act itself. Firstly, I will quote the comparative figures of population and the sales tax which has been collected in the different areas integrated in Mysore. The total population of the New Mysore State is 19 millions or 194 lakhs and odd. The old Mysore population was 100 lakhs. South Kanara and Kollegal has 14,16,000, Belgaum has 15,13,000, and Bellary has 7 lakhs, comparing these taxes—of course, there may be some criticism here that they are raising the tax, I do not think that the Mysore people as such can say that the taxation is higher than in other areas,—I find that the tax collected in the old Mysore amounts to Rs. 160 lakhs; in South Kanara and Kollegal for a population of 14 lakhs, the tax collected amounts to 40 lakhs; in Belgaum for a population of 15 lakhs, it is 20 lakhs and Bellary for a population of 7 lakhs the tax collected comes to 10 lakhs. Therefore comparatively South Kanara and Kollegal were paying much more than the old Mysore State. Of course some friends were discussing that South Kanara might be getting some concession under the new Act. But, what I would like to bring to the notice of the Government is about the staff for collecting the taxes. What I have been able to find is that there was more staff in the old Mysore State for collection work than what is found in Madras.

Mr. SPEAKER.—I want again to say that all this is not relevant. The Bill deals with certain facts and certain principles and certain taxation and the Hon'ble Member will deal with them rather than with these details. These are matters of detail which should be discussed only when the Budget is discussed. Now, we have to deal with the general principles which are embodied in the Sales Tax Bill.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—Principles relating to the appointment of staff of the Appellate Tribunal.

Mr. SPEAKER.—The appointment of staff is a matter of minor detail. That should be taken up only at the time when we discuss the Budget Demands, or should have been taken up when we discussed the general principles of the Budget.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—I only conclude by saying that when appointing this staff, the Government should take lesser staff than what is being employed now. With regard to the principles governing this taxation, there is an outcry that certain articles which have been exempted have been included in this Bill. For example, foodstuffs, rice and other articles, have been exempted. As far as I can see, in several parts of the State, articles like rice and other things are dealt with by merchants in greater quantity. For example, in South Kanara, rice merchants make much more profit on foodstuff than on other articles. It is a moot point whether foodstuff like rice and other articles should be exempted or not. Personally speaking I welcome the taxation on foodstuffs like rice and other articles. As I said, I am in full agreement with the general principles of the taxation. But my complaint is that taxation is not stiff enough. The taxation should be stiffer. But the Government has not had the courage to be a little more stiff. The Government seems to be nervous in this matter lest it should tax certain vested interests. Of course vested interests take a large part in a taxation measure like this and the Government will have to curry their favour or try to take advantage of certain interests. Hence, I say, the Government has not been courageous enough to tax certain articles which affect the interests of certain big guns.

Sri H. S. RUDRAPPA (Minister for Agriculture).—What are those articles?

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—One article, to be precise, is toddy. The Government has taxed foreign liquor. They could have included toddy also here. There is absolutely no objection for including it. They are making vast sums of money. If Government has enough courage, it should include that also. One thing which strikes

me is that the Government seems to have taken certain extraordinary powers to include any article in the Act which they think desirable to tax. I should like to say it is an indirect way of legislating and there is no provision for objecting to such measures. My own suggestion is, that in case of such indirect legislation, the Government could take the House into their confidence and place such a measure before the House before including any new item in Schedule I or Schedule II and levy tax on such an article. On the whole, though it may look strange, I welcome this measure. I am not going to pass strictures for the sake of strictures. I welcome this measure and I hope that in future the Government will take more courage into their hands and bring in further legislation. Even they believe in the socialistic pattern of society and they should undertake welfare measures, but for that they require money. They should think that the rich should be taxed more than the poor. We can say so much outside the House or before the public audience that we are going to oppose taxation. But I personally am not going to oppose any taxation which brings more money to the exchequer. But I am against the Government wasting money and giving room for nepotism, corruption and such things. I welcome this measure and I hope they will bring in in future similar measures.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೇನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ವ್ಯಾಪಾರ ತೆರಿಗೆ ಮನೂವೆ ಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಮೇಲೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ದೋಷಗಳಿವೆ ಎಂದೆನಿಸಿತು. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾರ್ಟ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದ್ದಾರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವ ಸಾಯಿಗಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ದೀನ ದಲಿತರ ಜೀವನದಮಟ್ಟು ಏರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶ ಸರ್ಕಾರದ ಗವನದಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಯ ಧೈಯ ಮತ್ತು ಧೋರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಐಟಂ ನಂಬರ್ (1) ಮತ್ತು (2) ಈ ಬಾಬುಗಳು ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಏನು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆಮಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬಡವರು ಮತ್ತು ಕೂಲಿಗಾರರು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅನಿವಾರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳ

(ಶ್ರೀ ಮೈ. ವೀರಪ್ಪ.)

ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮೊದಲನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಐಟಮ್ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟು ಮೂರನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಐಟಮ್ IIರಲ್ಲಿ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಸೇರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪದಾರ್ಥ. ಬದಲಿಗೂ ಬಲ್ಲಿ ದರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾವು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ರೈತರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ಸಾಹವು ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ನಿತ್ಯ ಬಳಕೆ ಐಟಂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಿಲೀಟ್ ಮಾಡಿ ವ್ಯಾಪಾರ ತೆರಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಮೂರನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಈಗ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಮೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ಇದರ ಮೇಲೆ ಇರಕೂಡದು. ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆ ಏನೆಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ, ರೈತರಿಗೆ, ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥವಾದುದರಿಂದ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಉಚಿತವೇ ಎಂಬ, ಹಿಂದೆ ಇದ್ದುದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇ ವೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಇದನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ, ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಾರ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ.

ಈ ಮನೂದೆಯ ಎಂಟನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಜ್ ೫, ಸಬ್ ಕ್ಲಾಜ್ (೪) ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿ

“ A dealer whose total turnover in any year is less than five thousand rupees shall not be liable to pay tax for that year under this section ”

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ಜೀವನವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕನಿಷ್ಠ ಮಿತಿಯನ್ನು ಏಳೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಿದರೆ ಅನುಕೂಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕರು ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬಾಡಿಗೆ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಬೀದಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಅಥವಾ ರಸ್ತೆಗಳ ಮಧ್ಯೆಲ್ಲೆಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕನಿಷ್ಠ ಮಿತಿಯನ್ನು ಐದುಸಾವಿರದಿಂದ ಏಳೂವರೆ ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತು ಇದೇ ಐದನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ (7) ನೆಯ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವರ್ಷದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ . . .

“ The tax for each year may be assessed, levied and collected in advance during the year in monthly instalments . . . ”

ಎಂದು ಇದೆ. ಈಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ‘monthly or quarterly’ ಎಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಿಂಗಳೂ ಕೂಡ ಹೊರಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಪ್ರತಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದಾವರ್ತಿ (quarterly) ಎಂದು ಹಾಕುವುದು ಉಚಿತವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಒಂದನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿ 33ನೆಯ ಐಟಂ ‘Furs and skins’ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡೆ ಏಳರಂತೆ ತೆರಿಗೆಹಾಕಲು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಇದು ಅನುಕೂಲವಸ್ತು ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಶೇಕಡೆ ಏಳರಿಂದ 15ಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದರೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ, ಬದಲಿಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇವು ಅನುಕೂಲವಸ್ತು ಮನೆಯವರು ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಶಾಖವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಸ್ತು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿರುವವರು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಶೇಕಡೆ 7ಕ್ಕೆ ಬದಲು ಶೇಕಡೆ 15 ಅಥವಾ 20ರಂತೆ ಹಾಕಿದರೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುವ ಧೈಯ, ಧೋರಣೆಗಳಿರುವುದರಿಂದ furs and skins ಇವುಗಳಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಶೇಕಡೆ 15 ಅಥವಾ 20ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೂ ಅದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಮೂರನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿ ‘food-stuffs’ ಎಂದು ಇದೆ. ಕ್ಯಾಂಟೀನ್, ಹಾಸ್ಟಲ್, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥಂಥ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು exempt ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ food-grains ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೆ, ಏಕೈಕವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸುವುದು, ಇದನ್ನು interpret ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಆಹಾರ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದ ಜೀವನದ ಬಳಕೆಯಾಗಿರತಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳು, ರಾಗಿ, ಜೋಳ, ಬೆಲ್ಲ, ಅಕ್ಕಿ ಎಂದು ಇಂಥವುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ food-grains ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅನುಕೂಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಒಂದನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿ, 30ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ 5, 6, 7 ಮತ್ತು 8 ಈ ಐಟಂಗಳಿಗೆ ಶೇಕಡೆ ನಾಲ್ಕರಂತೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ‘Chassis of Motor Vehicles’ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶೇಕಡೆ ನಾಲ್ಕರಂತೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ 10-12ರ ವರೆಗೆ ಏರಿಸಿದರೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದು ಬಳಕೆ

ಯಲ್ಲರತಕ್ಕ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಣಗಾರರು, ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ವಸ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಸೂಚನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮೊದಲಿನ ಪೆಡ್ಯಾಲಿನಲ್ಲರತಕ್ಕ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಬಡವರೂ ಸಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡೋಣ. ಈ ಬಾಬಿನಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ ವರಮಾನವನ್ನೂ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇದೇ ಪೆಡ್ಯಾಲಿನ 33ನೆಯ ಐಟಂನಲ್ಲಿರುವ Furs and skins ಇವುಗಳಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಪಡೆಯೋಣ. ಹೀಗೆ ಬಡವರೂ ಸಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚು ಹುಣ್ಣಿಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಸ. ತೋಷಮಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡೋಣ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯ ರೆಗುಲಾರಿ ಬಡವರು ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ವೈ. ಎರಪ್ಪ.—ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಟ್ಟೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಆದಾಯ ಕಡಮೆಯಾದರೂ ಕೂಡ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಇರಾಪೆಯಿಂದ ಆ ಬಾಬಿನ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಹಣವಂತರಿಂದ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಮೊಣಸಿನ ಕಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮವೇನೆಂದರೆ ರೈತಾವಿವರ್ಗದವರಿಗೆ ಇದರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಮೂರನೆಯ ಪೆಡ್ಯಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಪೆಡ್ಯಾಲಿನಲ್ಲಿ food-stuffs ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ಜೋಳ, ತೆಂಗರಿ, ಬೆಲ್ಲ ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿ, ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ತೆರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರುಗಳೂ ಕೂಡ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಕೇವಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಕೂಲಿಗಾರರ, ಬಡವರ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನಮಾಡಿ, ನಾನು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕಾನೂನುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Sri C. K. RAJAIAH SETTY (Chik-naikanahalli).—Mr. Speaker, Sir, I was very much disappointed to see this Bill. Government expects to get only about Rs. 2 crores from this Bill, but I think it will get about Rs. 6 crores. The reason why I say this is

that in the old Mysore State we had only half the rate that we are proposing to levy now. Now the rate of sales tax has been doubled. Sales Tax is an item of revenue which goes on increasing along with area of territory and turnover of the dealer. For instance, so many people who were purchasing motor cars in the Mysore State used to give some address in Coorg, Bombay Karnatak or Hyderabad Karnatak and thus escape the sales tax and later on they used to get their cars transferred from that territory to this territory. As our area has now increased, such things cannot go on now. So the revenue from sales tax is bound to increase.

Now, Sir, let us consider the policy of Government in levying taxes and let us examine what is done in some of the socialistic countries of the world. The *per capita* income in India is only Rs. 286. Let us take a family to consist of five members on an average. Let us consider what will be the consumption for each family and how much it will have to pay as tax. Let us take articles like sugar, kerosene, match box, chillies, cloth, etc. and see how much a family of five members would consume per annum. According to our calculation of *per capita* income at Rs. 286 the income of a family of five members would come to about Rs. 1,400 or 1,500. Let us see what are the taxes that they would be called upon to pay. Let us take a commodity like cloth and see how many yards of cloth are consumed by an average family of five members. The tax on cloth is seven and half per cent in addition to two per cent on turnover. That would come to about twelve and a half per cent or thirteen and a half per cent tax on cloth. Cloth is an essential item for us and if we are asked to pay a tax of thirteen and a half per cent on cloth, how can this be called a socialistic policy of the Government? It is the duty of the Government to provide employment to all citizens of the State. Even the rate

12-30 P.M.

of taxation on such essential commodities is nearly thirteen and a half per

(SRI C. K. RAJAI AH SETTY)
cent. The rate provided for in Schedule I is seven and a half per cent *plus* two per cent of turn over. From the producer to the consumer, cloth passes through three stages *i.e.*, the sole-agent, the wholesale dealer and the retailer and at the rate of two per cent at each stage, the total effect comes to thirteen and a half per cent. Actually, what is the rate of consumption of cloth, compared to previous years? It has gone up ten times or more. In my younger days a pair of dhotis used to cost Rs. 3-6-0 or so. Now it is 18 to 20 rupees. If you add thirteen and half per cent to this rate, it is bound to hit the common man. Before thinking of taxation, Government should think twice as to what constitute life's essentials. Sugar, for example, is an everyday need. So is match-box, kerosene and the like. I am sure if the Government is interested in the happiness of the people, if it wants them to be dressed sufficiently, *i.e.*, instead of the existing half-nakedness if the people should have atleast enough dress, then it would not tax the essentials so highly. At least their minimum needs should be free from heavy taxation. A person in India gets only Rs. 286 per annum and what are his needs of cloth? Cloth is so important that it covers a major portion of income. It is the duty of the Government therefore to see that as far as possible the cloth price is reduced not only by not taxing it but also by going through the details of cloth manufacture and distribution.

There are two kinds of taxation. In America the *per capita* income is large: about 5,000 dollars per month. The cost of living is also high. In Russia the *per capita* income is very low, but essential commodities are supplied so cheaply that every man is happy because they are within his reach and he can maintain his family. In India, this is not the case. Since the beginning of the first Five-Year Plan, the rate of taxation has gone up ten times. What is the budget of Mysore now and what was it before? What is the cost of foodgrains now as compared to previous days? It has gone up by 400 to

500 per cent. I can boldly say that the efficiency of the Mysore Government servants, specially of the N.G.O's could have been very much high and they would have been very happy if rice had been sold at four seers a rupee instead of their being paid Rs. 25 as D.A. A fresh entrant to service gets Rs. 25—so does a person with long service and with six or more dependents. Can the latter feed six souls with 25 rupees? In a poor country, Government should see that life's essentials are within the reach of the common man. In England, the cost of wheat is so low that a ryot will get for every bushel he produces, some compensation from the Government. Such is the case with reference to a pint of milk. In Russia, the ryot is paid more than what he produces. Here in India the *per capita* income has not appreciably increased, but the cost of living is going up so high that the poor become poorer and the rich, richer. Can this situation be called the 'socialist pattern of society'? I do not know what the definition of the 'socialist pattern of society' is.

I will take the opportunity of speaking on the Bill, when amendments are taken up. But I must say that the Government should revise the schedules and they should try to know what the essential commodities are. They should try to decrease the tax on these or some of the taxes may be deleted *in toto* in the interests of the poor man.

Sri M. C. NARASIMHAN (Kolar Gold Fields).—Mr. Speaker, Sir, I rise to oppose this Bill *in toto*, for the simple reason that sales tax is an extremely regressive tax. It seriously affects the consumer. Sales tax is facing an ever increasing opposition. The same commodities which are taxed by the Centre by way of excise duties and by way of a host of other duties, are again taxed by the States in the form of sales tax, etc.

Sales tax was started with a very pious object: to introduce a moral standard in the country and to correct a small section of the people who were given to drinking. But then, in the course of its history, it has shed its

innocuous character and by and large has become more and more oppressive. Let me illustrate. In 1948, when sales tax was introduced, the exemption limit was Rs. 10,000. That is to say, people who earned less than Rs. 10,000 were not taxed. The number and types of commodities that were not taxed—something like the III schedule in the present bill—were also considerably large. But today we find, by and by, that the Sales Tax Act was amended in 1954, again in 1955 and again in 1957, so as to increase the exemption limits and rates of sales tax. In all these amendments, on every occasion, for very small reason—be it in the name of uniformity or as an attempt to get in tune with the neighbouring States—Government have sought to increase the burden on the ordinary consumer. That is why I am opposed to this Bill. Secondly, the real mischief-maker is of course the prohibition policy of the Government. Unfortunately, I cannot utilise this occasion to ventilate my view on prohibition, but I feel that if prohibition had not been in force, all these financial troubles would not have been there and the so-called administrative difficulties consequent on Reorganisation which the Statement of Objects and Reasons describes would not have arisen. It is a matter for serious consideration if the Government could not come forward to amend the very scheme of prohibition and thereafter repeal the sales tax so that the enormous burden on the consumer could be minimised.

Apart from these general remarks, I have my own misgivings about the Bill itself. It seems to have been based on two considerations. The first is of course the revenue aspect. Of course every tax is very dear to the Finance Minister. The other point is 'uniformity'. But apart from these two considerations, Government seem to have ignored the interests of the consumers, who are already suffering under heavy incidence of taxation by the Centre. We see that those commodities which have been subjected to repeated taxation by way of excise duties by the Central Government

have once again been taxed by this legislation. Secondly, those commodities which were once exempted, which were deemed as essential to the life of the community under the Essential Goods Act in 1952, are once again sought to be taxed.

Under the 1952 Essential Commodities Act a number of goods were exempted. These included important articles of food like cereals and pulses, edible oils, gur, salt, raw materials, capital goods, raw cotton, hides and skins, agricultural machinery, handloom cloth, etc.

I want to know on what logic this is based? When in 1952 a commodity is considered to be essential to the life of the community, does it suddenly become no longer an essential commodity to the life of the community now? As between 1952 and 1957, has the life of the community itself so changed? In fact, the cost of living has gone up abnormally. Perhaps, the list of exempted articles should be expanded and never reduced. So, Sir, I would suggest that Schedule III should be expanded, if possible, to include all these articles which were deemed as essential goods in 1952. If that is not possible, in the alternative, at least those articles which were exempted under the old Mysore Sales Tax Act, 1948 should be exempted. There are a number of articles some of which have been transferred to Schedule II: for example, kerosene. Kerosene has been taxed so often by way of Central excise duty. Once again, bringing this also within the ambit of sales tax and nearly to the extent of 2 per cent would only add to the increased cost of living and give room for wage-price spiral and the demand for wage increase etc. I do not want to go into details of this aspect. Again, Sir, sugar has been taxed very heavily. Let us not forget that there is a Central Government which is doing its own mischief. Why should we not take care to see that tax is imposed taking the various other central taxes into account? Sir, for all these taxation measures, shelter is sought to be taken under the recommendations of the Taxation Enquiry Commission. Nearly 40 and

(SRI. M. C. NARASIMHAN)

odd commodities have been taxed by the Central Government recently, in the recent Budget. When the Taxation Enquiry Commission made recommendations in the year 1953, it is not as if that all these articles were included, and not all of them to the same extent. I must say, subject to correction, that the Central Government has imposed taxes on some of the commodities far in excess of the recommendations of the Commission. Likewise, Sir, beedi leaves and beedies. This is a matter of principle and it has got to be removed from Schedule II. If it cannot be done at least I suggest that the rate of taxation should be reduced by half. This was a subject matter which was discussed on the old Mysore Assembly in 1955 and a lot of criticism was made. A legislation was passed increasing the levy of sales tax on beedies. Sir, it is a cottage industry and more than a lakh of people would be involved in this. Any additional burden would only mean that it would seriously hit the industry so far as old Mysore is concerned.

Sir, reference has already been made with regard to chillies by many Hon'ble friends. I do not want to dwell on it again. In schedule II they have put hides and skins. This is also an important matter. I would like to bring to the notice of this House that tannery is another industry which is in perpetual crisis and it has not been possible for the tannery trade, especially, in Bangalore, Mysore and Kolar to recover from the effects of fluctuation in price due to international conditions. This should be borne in mind and tannery trade should be exempted from this taxation.

Similar, Sir, is the condition of raw silk. Silk industry is again in a crisis and if further taxation is levied on raw silk, it would very seriously hit the industry. I request, therefore, that, so far as raw silk is concerned, the rate of sales tax should be reduced. I support all the amendments that have been tabled by my friend Sri Y. Veerappa in regard to the exemption limit.

Another point is about the definition of dealer. Under the definition of

dealer, casual trader has also been included, Sir. Of course, it may help to prevent certain amount of evasion. But, I am afraid, that it would very seriously hit the agriculturists, especially, those dealing with agricultural commodities. I would suggest that the reference to casual trader be omitted. If Government thinks that reference to casual trader cannot be omitted due to certain other over-riding consideration, the exemption limit with regard to casual trader may be raised higher than what is sought to be provided for in the Bill.

Sir, in support of what I have said, I would like to quote a sentence by Sri C. D. Deshmukh. He has said : "Any sensible Finance Minister would recognise that the stage has been reached when more money cannot be raised by raising sales tax" "Now, I will leave this statement to the consideration of the Finance Minister. The Taxation Enquiry Commission also tackled this fact and have said : "By and large, the revenue comes from the consumer ; sometimes he is painfully aware and sometimes not....."

Then, Sir, clause 14 is a new clause introduced in this particular Bill. It empowers the assessing authority to proceed against any person. If the registered dealer says that a third person is due to pay some money to him, then the assessing authority can proceed against that third person for the collection of this tax. Sir, this is an extraordinary provision. If all dealers are honest, it is all right. But the presumption that all of them are so is not correct. If the dealer says that another customer owes him some money, the assessing authority immediately proceeds against the third party. I cannot understand the purpose of this particular clause Sir, because in clause 14 it is simply said like this :

"Where any person to whom a notice under this section is sent objects to it on the ground that the sum demanded or any part thereof is not due by him to the dealer or that he does not hold any money for or on account of the dealer, then nothing contained in this section shall be deemed to

require such person to pay the sum demanded or any part thereof, to the assessing authority."

This clause says that the assessing authority can proceed against a third person who is not a dealer. The only thing that is necessary is that the dealer must say that the third person owes some money to the dealer concerned. The particular clause I referred to simply says that, if a particular third person satisfies the authority concerned that he does not owe any money, his responsibility ceases. My submission is that the other person need only send a statement that he does not owe any money. So, it looks as if sub-clause (5) of clause 14 is rather redundant or at any rate it should be amended so as to achieve the object. Any proposal coming from the Finance Minister later on to amend this sub-clause should take into consideration the other aspect, namely, that the third person is not subjected to unnecessary hardship.

Yesterday a reference was also made to the penal provisions that the Magistrate has got the powers to impose a fine and also to imprison a person. Now, so far as the other taxation statutes like the Income Tax Act are concerned, the method of recovering money from the evaders is slightly different. That has got to be borne in mind. I do not wish to dwell on it at length. It should be as in other Taxation Laws.

At the end, I want a little clarification from the Finance Minister. He said that the exemptions have been limited in the light of the Taxation Enquiry Commission's Report. Are the new rates that are going to be levied in accordance with the recommendations of the Taxation Enquiry Commission? I have got a doubt about it. Unfortunately, I do not have a copy of the Taxation Enquiry Commission's Report. My recollection is that the Taxation Enquiry Commission suggested that the rate should be not more than $\frac{1}{2}$ per cent, that is to say, one Naya Paisa in a rupee. But here it is higher. So, I want a little clarification on this point.

*Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—Sir, I would like to have some clarification.

Mr. SPEAKER.—Is he going to make a speech?

Sri K. KENCHAPPA.—No, Sir. Some doubt has arisen in my mind regarding clause 6, and I want some clarification. Clause 6 says that the provisions of section 5 shall not apply to the sale of motor spirit as defined in the Mysore Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1957. So far, it is all right. But the clause further says that 'the provisions of section 5 shall not apply to any goods other than foreign liquors, special liquors, Indian made foreign liquors and spirituous medicinal and toilet preparations on which duty is or may be levied under the Opium Act, etc. This sentence introduces some complications. By the use of the words 'any goods' is it the intention of the Government to exempt these goods from the levy of the tax? This is a point which requires some clarification. I should also like to bring to the kind notice of the Government that in Schedule II on page 34 it is stated that foreign liquors, special liquors and Indian-made foreign liquors will be taxed at the rate of 30 per cent. How do they reconcile these two things? I want to know what they mean by this.

Sri H. S. RUDRAPPA.—The Hon'ble Member has made too many points. They have to be examined.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—“Foreign liquors exempt ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಇವರಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾನೂನಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ 'foreign liquors, Special liquors, Indian-made foreign liquors' ಎಂದು ಷೆಡ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇದು, ಹೇಗೆ ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

Sri V. S. PATIL (Belgaum).—Sir, I rise on a point of order. When a Bill is moved by a particular Minister, is it in order for him not to be present when such complicated points arise? Who is to answer them?

Mr. SPEAKER.—Of course, it is usually the practice that the Minister who pilots a Bill should be present in the House. Only in special circumstances the Minister who is authorised by the Minister concerned can pilot the

*Asterisk indicates that the remarks or speeches have not been revised by the Members concerned.

(MR. SPEAKER.)

Bill. So, we shall just see whether the Hon'ble Ministers are fully informed or not. If they are not, then the Minister who piloted the Bill will have to come and explain.

Sri S. D. KOTHAWALE (Chikodi).—Sir, I do not seek to speak on behalf of the Government, but I may bring to the notice of the Hon'ble Member that the meaning is very very clear and there is no confusion at all. What clause 6 says is that foreign liquors, special liquors, Indian-made foreign liquors and spirituous medicinal and toilet preparations are subject to the Tax under clause 5. They are not exempted.

MR. SPEAKER.—The interpretation of the Hon'ble Member Sri Kothawale seems to be correct.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ತಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇದರ ವಿಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ.

I. P. M.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಲೋಪವಿರುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಒಂದನೆಯ ಪೆಡ್ಲಿಂಗಿನಲ್ಲಿ 31ನೆಯ ಪುಟದ 36ನೆಯ ಸೀರಿಯಲ್ ನಂಬರಿನ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ “in the perfuming appeal of any description” ಎಂದಿದೆ. ‘appeal’ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಪದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ‘article’ ಎಂದಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆತುರವಿತ್ತು, ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಮಸೂದೆಗೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಪ್ಪುಗಳಾಗಿವೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ; ತಪ್ಪಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು. ‘article’ ಎಂದಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ‘appeal’ ಎಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. Outside the scope ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಬಹಳ ಹುಪ್ಪಾರಾಗಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಕಾರಾವಕಾಶ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ನೂಟಿಸಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಾವ

ಕಾಶಬೇಕು. ಈ ಮಸೂದೆ ನಮ್ಮ ಕೈ ಸೇರಿ ಮೂರು ದಿವಸಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲದ ಅದು ಬೆಳಗಾವಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ರಾಯದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಮಸೂದೆಯನ್ನೊದ್ದಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ತಪ್ಪುಗಳು ಬೇರೆ ಇವೆ, ಯಾರೂ ನೋಡದೆ ಇರುವ ತಪ್ಪುಗಳು ನಣ್ಣವು ಎಂದು ಮನೂದೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಘನತೆ ಉಳಿದೀತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಫರಿಸ್ತಿ ಹಿಗ್ಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ. ನಾನು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ನೂಟಿಸಿಯಂತೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕೋಣ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಸಹ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದು ಜನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಚರ್ಚೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸೋಣ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ ಸಚಿವರು ಸಹ ಈಗ ಹಾಜರಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಸಚಿವರು ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರರು. ಅವರು ಬಹಳ ಅಹಸರೆಂದು ಸಭಾನಾಯಕರು ಅವರನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಷ್ಟ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅನಂತರ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅರ್ಥಸಚಿವರ ವಿಚಾರ ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಕೊನೆ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಆಗಬಾರದು. ತಾವು ಹೇಳುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅರ್ಥಸಚಿವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ರುದ್ರಪ್ಪ ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಡಿ. ತಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟೇರಿಯೂ ಆಗುತ್ತೀರಿ. ತಾವು ಹಾಗಾಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವೂ ಆಗಿದೆ. ಕಾರಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ತಪ್ಪುಗಳಿವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು. ನನಗೂ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಈಗ ಮೊದಲನೆಯ ಹಂತದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸೋಣ. First consideration stage ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು. ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಭೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ, 1957ನೆಯ ಜುಲೈ 12ಕ್ಕೆ ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆಗ 24 ಗಂಟೆಗಳಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಲು ಅವಕಾಶಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡೋಣ. ಜುಲೈ 11ನೆಯ ತಾರೀಖು 12 ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು. ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ ಉತ್ತರ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಹೀಗೆ ಓದಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ:—“The provisions of section 5 shall not apply to any goods other than foreign liquors, special liquors. Indian made foreign liquors and spirituous medicinal and toilet preparations .....” ಎಂದರೆ ಫಾರಿನ್ ಲಿಕ್ಯೂಸ್, ಸ್ಪೆಷಲ್ ಲಿಕ್ಯೂಸ್ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri K. KENCHAPPA.—Section 5 does not apply to any article on earth except the articles stated afterwards.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—“Stated in the Schedule ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

Sri K. KENCHAPPA.—That does not mean that even the scheduled articles are touched by section 5. This section does not apply to any article except these articles. That is what it means. It is a thing about which I must have a clear notion. This section does not apply to any article except the articles narrated there such as liquor and so on.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—“Under any law in force”, ಎಂದು ಮುಂದಿದೆ.

Sri K. KENCHAPPA.—If all these articles have been taxed under some other law already, are we to believe that these articles are exempted or are we to believe that other articles are exempted except these articles? This is a thing about which we have got to know clearly.

*Sri B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Law).—Sir, there is really no difficulty because if we read the section carefully, it enunciates:

“The provisions of section 5 shall not apply to the sale of motor spirit as defined in the Mysore Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1957”, and it reads:—

“Provisions of section 5 shall not apply to any goods other than foreign liquors, special liquors, Indian-made foreign liquors and spirituous medicinal and toilet preparations on which duty is or may be levied under the Opium Act, 1878 (Central Act I of 1878) or under any law in force in the whole or any part of the State of Mysore relating to the levy of duties of excise on alcoholic liquors for human consumption.”

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಕ್ಲಾಜ್ (6) ನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ಎರಡನೆಯ ಷಡ್ಯಾಲನ್ 18ನೆಯ ಐಟಂನಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವ ‘foreign liquors, special liquors and Indian-made foreign liquors’—ಇವೆಲ್ಲಾ ಬರುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ‘any goods other than foreign liquors, etc.’ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—That interpretation Sir, may not be right. If any clarification is necessary, it can be rendered. Anyhow I will have it examined.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—‘Indian-made foreign liquor’ ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವೇನು?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದು ಕುಡಿಯುವವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಎನ್. ವೆಂಕಾಜಿರಾವ್ (ಬಸವನಗುಡಿ).—ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವ ಅಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚ್ಛಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಏನು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

*Sri K. MALLAPPA (Mercara).—Sir, the confusion arises on account of the fact that the heading of the clause ‘Application of the Act’ is somewhat misleading. The section refers to the articles which are not liable to be taxed. Therefore the heading should be suitably altered to read.

“Non-application of the Act” or

“where the Act is not applicable”.

The clause defines all those articles which are not taxed.

Mr. SPEAKER.—I agree there is some confusion. It is being examined by the Minister concerned.

Sri D. VENKATAI GOWDA (Paliyam).—Sir, this Bill has been brought for the purpose of consolidating all the laws in respect of sales tax prevailing in the various regions of our State and in doing so, if the Hon’ble Minister in charge of the Bill wants to usurp the functions of the legislature, it would be something which is not tenable, Sir. Because in item (ii) of sub-clause (3) of clause 5, it is said:

“The State Government may by notification amend Schedule II—

(a) by the deletion of any of the goods specified therein; or

(b) by the addition of any goods and specify the rate at which the tax is payable in respect of

(SRI D. VENKATAI GOWDA).

such goods subject to the condition that the rate so specified shall in no case exceed ten per cent of the turnover ;

and on publication of such notification in the Official Gazette, Schedule II to this Act shall be deemed to have been amended accordingly."

So, the Hon'ble Minister in charge of the Bill wants powers to add to the Schedule and delete certain items from the Schedule as he likes by simply publishing a notification in the Official Gazette. That is exactly the function of the Legislature which he wants to usurp. I beg to submit that what is legally vested as a function of this Legislature, should not be taken over by the Executive. If that is the position, the Hon'ble Minister can as well get this Bill itself published in the Gazette and have it passed as law. So, I beg to submit that whenever that contingency arises, it is for him to get the sanction of this House for deleting any article from the Schedule or adding any item to that Schedule. So far as that clause is concerned, Sir, I submit that it infringes on the rights of the Legislature and so I request the Hon'ble Minister in charge of the Bill to delete the entire item (ii) of sub-clause (3). Otherwise, it is against the very idea of our sitting here, Sir. The Minister or the authority concerned may at any time to his whim or fancy think of deleting any item or add any item to Schedule II. That is exactly the function that is legally vested in this Legislature and that power is being sought to be curtailed. It is not tenable and I should say, it is against the principles of democracy therefore item (ii) of that clause has got to be deleted.

Secondly, Sir, while consolidating these various Acts prevailing in the various regions of the State, I beg to submit that anything that is not found in any of the Acts already in force there, should not be included in this Bill. As a matter of fact, my friend said about raw silk. Raw silk has been exempted even in the old Mysore State. It is not in vogue in the Madras area.

Nowhere, in any other region that now forms part of this State, is raw silk included as an item for sales-tax. The Hon'ble Minister knows as to who are the producers of raw silk. It is the poor agriculturists who take to this avocation only during non-agricultural season. When we find that fine filatures have been exempted, there is no reason why raw silk should be subjected to tax Sir, because that is not an item on which tax is being levied in any of the regions for which we are now trying to make a consolidated law. To bring in a fresh commodity for taxation in this new Bill is not proper, and if such a thing is attempted, and if an attempt were to be made to include an item which is not taxed under any law prevailing in the different regions of the State, it will be a substantial amendment. In my opinion, even the amendment should be confined to merely removing any difficulties or removing any anomalies that would crop up while consolidating. A substantial amendment to add some items that have not been taxed in the various regions of the State at present should not be made. Raw silk has not been made an article on which sales-tax could be levied either in the Mysore Sales Tax Act or the Madras Sales Tax Act and the addition of this item to the schedule, is not also tenable. That has to be deleted.

In all other parts of the State except the ex-Hyderabad region the taxation limit is not less than Rs. 7,500. Now as I pointed out, while consolidating, we have got to see that the same thing is maintained. But in this Bill, we see that the taxation limit has been reduced to Rs. 5,000. They have gone against the very principle of taxation, because in most of the regions of the Mysore State, the present limit of taxation is 7,500. Even in the former Mysore State, in Madras and in Bombay, it was Rs. 10,000. Only in Hyderabad region, it was Rs. 5,000. But in most of the areas of the new State the taxable limit is Rs. 10,000. I do not understand why it has been reduced to Rs. 5,000. It will bring in very many petty persons within the purview of the tax. Even petty beedi shops near the cinema houses and many petty

shop-owners will come within the purview of this limit of Rs. 5,000.

From that point of view, reduction in the tax limit is not really due in the interests of the consumers. As a matter of fact, the business man does not lose anything. He collects the tax from the person from whom he purchases and also from the person to whom he sells. In fact he collects twice and pays once to the Government. The ultimate sufferer is the consumer. Tax being collected twice by the merchant is an anomaly and I wish the Government to go into the matter. Supposing the dealer purchases, he collects the same from the purchaser and when he sells to the consumers, he deducts the tax while selling. So he collects twice and gives the Government once. Some way should be found out to remove the anomaly. And then the taxable limit should be raised to Rs. 7,500 instead of Rs. 5,000. A suitable amendment may be made to sub-section (4) of section 5—“A dealer whose total turnover in any year is less than five thousand rupees shall not be liable to pay tax for that year under this section”,—by substituting Rs. 7,500 for Rs. 5,000.

With regard to sub-section (5) and section 14, my friend Sri Narasimhan has already put it before the House. I do not understand why it ought to be there. It is only waste of energy and money to the assessing authority. Why should the assessing authority take the risk of sending a notice to a person on account of the dealer to pay tax as per sub-section. He should confine himself to the dealer. Moreover, I do not think there is any necessity for the whole section itself. As my friend suggested, sub-section (5) should be amended. It is not necessary in view of the fact that the other person is the third party. I have not seen such a provision in any other Act. I wish that the whole section 14 itself is deleted. If the dealer tells that the third party is due and the assessing authority sends notice and the third party says: “I do not know” why should the assessing authority hold a court of enquiry? In that respect it becomes an additional burden. That clause has to be entirely

deleted. After all the third party is not having any risk. I request that section 14 be completely deleted.

As my friend Sri Veerappa put it, chilli is an essential article, but it has been taken as a commercial crop and sought to be taxed under the Agricultural Income-tax also. So far as raw silk is concerned, mulberry crop is termed as a commercial crop and sought to be taxed under the Agricultural Income-tax. When these commodities are to be taxed by other special Acts, I do not think there is any justification to include them in this Act. It will work as a great hardship on the people. Chilli is an essential article. Salt is exempted. Salt and chilli go together. Giving exemption to salt and not to chillies looks something strange.

As I said, so far as the taxable limit is concerned, most of the petty shopkeepers—most of them are illiterate and even amongst literates most of them will not know the technique of maintaining accounts—come under the purview of this tax. . . .

If accounts are maintained and if any flaw is found out, the assessing authority has the right to pass judgment that the accounts are not acceptable and that the assessee comes under the taxable limit. In my experience all these years, I have not found an assessing authority using his judgment in favour of the assessee and saying that he does not come under the taxable limit for a single flaw. Even if the sales come within Rs. 4,500, on account of the flaw, the assessing authority will say that it exceeds Rs. 5,200, and therefore comes under the taxable limit. So I say that this limit should be increased to Rs. 7,500.

Also the articles mentioned in Schedule 3 are not exhaustive. I suggest that raw silk should be included and also foodgrains such as rice, jawar, ragi, wheat and millets. These have got to be included in Schedule III.

One more request I wish to submit in regard to the definition of ‘Dealer’. The primary producer is taken into the purview of the definition of the dealer, and so there must be a proviso to say that the primary producer is not the dealer.

(SIR. D. VENKATAI GOWDA).

If that is there so many hardships will be removed. There are casual dealers. One person goes casually to the shandy and sells his articles there. A casual dealer cannot become a regular dealer. But there are instances where the assessing authority, when he sees a person doing business on a particular day of a year, takes the account for the whole year and assesses him. So far as casual dealers are concerned, something has got to be done, *i.e.*, he should not be taken as a dealer.

I was speaking about the primary producer. He should not be taken into the purview of the term dealer. There must be proviso to the effect that the primary producers are not dealers. If that is done, so many hardships will have been removed.

Another anomaly I have to point out here. When an aggrieved assessee files an appeal to the Tribunal, he has to pay "a fee equal to two per cent of the amount of assessment objected to provided that the sum payable shall in no case be less than twenty rupees or more than two hundred rupees." It has been fixed between Rs. 20 and Rs. 200 for an aggrieved to go in appeal to the tribunal. Even against the orders of the Tribunal if the assessee wants to put an appeal to the High Court, he has been asked to pay a fee of one hundred rupees. There are two stages of filing an appeal against the order of the Deputy Commissioner to the Tribunal and filing an appeal against the orders of the Tribunal to the High Court. I submit that the fee levied for an appeal to an appellate authority of lower jurisdiction should not be higher than that levied by the High Court, and in fact it should be lower. The fee that is sought be paid for preferring on appeal to the Tribunal is Rs. 200 whereas for an appeal to the High Court, it is only Rs. 100. This is an anomaly. That should be brought down to—not less than ten rupees or more than one hundred rupees, so as to be consistent with the fee laid down by a higher appellate authority, the High Court. If you put two hundred rupees for an appeal to the Tribunal, we have got to put more than two

hundred rupees or two hundred rupees at least for an appeal to the High Court also. There is no meaning in having a larger amount in the lower court and a minimum in the High Court. That anomaly should be removed. I submit that the commodities which are not liable to be taxed under any of the existing Acts, should not be taxed under this Bill. If the Hon'ble the Finance Minister feels that there is a necessity he may bring it before the House at any time and convince the members of the necessity for such a taxation. This Bill is mainly for the purpose of consolidating the different system of laws obtaining in different parts of the State and in doing so the rights of the agriculturists should not be curtailed or somethings which are not at present being taxed should be included in this Bill. If the Hon'ble Minister rectifies these mistakes and also removes some of the articles in Schedule II, I think that will be a satisfactory measure so far as I am concerned.

Sri D. ABDUL RASHEED (Kolar).—Sir, as regards Schedule III, I want to point out one error. In item 12, it is mentioned: a Silk-worm eggs sold by licensed graineurs. But there are no licensed graineurs. It ought to have been 'aided graineurs'. The error might be due to printing. This should be corrected.

Another thing is item No. 13, 'Silk-worm cocoons sold by cocoon rearsers'. Most of the rearsers are in the habit of selling the cocoons through the private market. Thus, the cocoons sold by the rearsers through the private markets should also be exempted.

As regards beedies, I wish to state that this industry must be protected. At every stage of this industry there is heavy taxation. The tobacco growers must obtain a licence. There is a heavy taxation by the Central Government by way of excise duties. Under this Bill, beedies are also taxed. This is a poor man's luxury and should be exempted. The Raw Silk is a product of cottage industry which is being encouraged by the Central Government. Therefore this industry should be

encouraged and Raw Silk be exempted from taxation.

As regards potatoes, it is an essential food crop. Therefore it should also be exempted from taxation.

Excepting the above mentioned items all other items are all right and I accept this Bill.

1-30 P.M.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ (ಹೊಸದುರ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಹಿಂದೆ ನಾವು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿಕೇಳುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಸೂದೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನಿಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದೆ. 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಿಗದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸುವವನು ಕೇವಲ ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥನೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಅಂಥವನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗಲ್ಲ. ಬರ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಆತನು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದಾಣಿ ಒಂದೂವರೆ ಆದಾಣಿ ಯಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ರಾಫ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ ಆತ ನಾರಾಣಿಯವರೆಗೂ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಳ ಮಟ್ಟವನ್ನು 7½ ಸಾವಿರ ಅಥವಾ 10 ಸಾವಿರಕ್ಕಾದರೂ ಏರಿಸಿದರೆ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಂತರುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿದರೂ ಸರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ 5,000 ರೂಪಾಯಿ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸತಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥನಿಗೆ ಇದನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿ, ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನಿಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆರು ತಿಂಗಳ ಸಜಾ, ಅಥವಾ 2,000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜುರ್ಮಾನೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಆತನೇನು ಮಾಡಿಯಾನು? ಆತನೊಂದು ಜುರ್ಮಾನೆ ಕೊಡಲಾರ, ಅವನು ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಆರು ತಿಂಗಳ ಸಜಾ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬಹುದೆಂದಿರುವುದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಅಥವಾ 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿರುವುದನ್ನು 7½ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗಾದರೂ ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಉಪ್ಪು, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ, ಈರುಳ್ಳಿ ಇಂಥವುಗಳಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವುಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕೂಲಿಗಾರರು, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು—ಇಂಥ ತೀರ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಜನದಿವಹಿ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳು. ಬಡಜನರ ನಿತ್ಯ ಬಳಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಇಂಥ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಮತ್ತು ಕೊಬ್ಬರಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕು. ಇದು ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ, ತಿಪಟೂರು, ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ, ಅರಸೀಕೆರೆ, ಬಾಗೇಶಪುರ—ಈ ಊರುಗಳಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದು. ಕೊಬ್ಬರಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿನ

ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಒಂದು ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೂಮೈ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಧಿಸಿ ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ತುಂಬ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ವಿನಾಯಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಿಧಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ರೈತರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ. ಅರಸೀಕೆರೆಗೆ ರೈತರು ತಂದ ಕೂಡಲೆ ಮೊದಲು ರೈತರು ಗೇಟ್ ಪಾಸಿಗೆ ಸುಂಕ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಮಂಡಿಗೆ ತಂದು ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಬೇರೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರರು 5,000-6,000 ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತಂದರೆ ಅವರಿಗೆ 40 ರೂಪಾಯಿ ಬರುವಂತಿದ್ದರೆ ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ 70 ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಪಾರಸ ತಾನೆಂದೂ ಈ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬೆಳೆಯುವವನ ಮೇಲೆ ಜಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಹಿಂದೆ ಮಂಡಿಯವನಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯಿತ್ತು. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕೊಬ್ಬರಿ ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕಮಿಷನ್ ಏಜೆಂಟರುಗಳಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕೊಬ್ಬರಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದಲೇ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ನಾಲ್ಕು ಐದು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬಿಡಬೇಕೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ನಾನು ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕು. ಏನೋ, ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಅರಿಶಿನ, ಕುಂಕುಮ, ಮಂಗಳಸೂತ್ರ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ಎಂದು ನಾನವರನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಬಳಿಗೂ ಹಾಕಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಹೌದು. ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅನರ್ಥವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನೆಂದರೆ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಎಲ್ಲ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಬಹುದೋ ಅಲ್ಲ ಹಾಕಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದನೆಯ ಪೆಡ್ಯಾಲಿನಲ್ಲಿ ಆರನೆಯ ಐಟಂ Chassis of motor vehicles component parts of motor vehicles ಎಂಬುದಾಗಿ ಎರಡು ಐಟಂಗಳಿವೆ. ಒಂದೊಂದು ಕಂಪೆನಿಯವರು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಏನು ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೂ 100 ಚಾಸಿ ಮೇಲೆ ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸುಂಕ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಶೇಕಡ ನಾಲ್ಕು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಪೆನಿಯವರು ಮಾರುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಮಾರ್ಕಿನ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಮಧ್ಯ ನಡೆಯತಕ್ಕ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಶೇಕಡ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ ಅದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಉದಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಎಂದರೆ ಬಲ್ಲದವರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬಲ್ಲದವನಾಗಿ ಮಾಡೋಣ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಾನು

(ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ).

ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಶೇಕಡ ನಾಲ್ಕನ್ನು ಶೇಕಡ ಹತ್ತು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಡಿಫಿನಿಟ್ ಬಡ್ಡಿ ಟ್ ಗ್ಯಾಪ್ ಫಿಲ್ ಅಪ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡ ಏಳೂವರೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ಗಜ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. 1946ರಲ್ಲಿ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಕ್ಲಾತ್ ಎಂದು ಬಂತು; ಆಗ ಲಂಗೋಟಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಬಟ್ಟೆಗೂ ಕೂಡ ಈಗ ಶೇಕಡ ಏಳೂವರೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಎಲ್ಲರೂ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವ ವಸ್ತು. ಇದರ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಶೇಕಡ ಏಳೂವರೆ ಹಾಕಬೇಕು? ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಕಡವೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ಉದಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಯಾವ ದೆಂದರೆ Machinery and Spare Parts ಎಂದಿದೆ. ಅದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೆಷಿನ್‌ರಿ ಎಂದರೆ ನ್ಯೂಯಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್‌ನೇ, ಗ್ರಾಮ್‌ಫೋನ್‌ನೇ ಯಾವ ಮೆಷಿನ್‌ನು ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಐಟಂ ನಂಬರ್ 29ರ ಪ್ರಕಾರ All Machinery and Spare Parts thereof ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ three per cent ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಯಾವುದು ಎಂಬ ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಬದಲನ್ನು ಈ ತೆರಿಗೆ ಹೊರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಕಡುಬದಲನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ಮೈಮೇಲೆ ಇರುವ ಬೊಜ್ಜು ಕರಗಿದರೆ ಬದಲರ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವಾದೀತು ಎಂದು ನಾವು ನಂಬಬಹುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಮಾನ್ಯ ಸ್ಟೇಟಿಸ್‌ಟಿಕಲ್ ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಫೆಬ್ರವರಿ 1946ರಲ್ಲಿ 'ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ' ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. 'ಉಪ್ಪು ತಿಂದವನ ಬುಣ ಮುಪ್ಪಿನ ತನಕ' ಎಂಬ ಗಾದೆ ಇದೆ. ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅನ್ಯಾಯ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಬೇನುತ್ತಿರುವ ಗಾಳಿಯ ಮೇಲೂ ಸುಂಕ ಏಕೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ? ಹಿಂದೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನವರು ಇದ್ದಾಗ ಫೆಪ್ಪರ್ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೇ ವಿನಾ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಸಾವಿರಾರು ಮಣ ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಬೆಳೆಯುವವರು ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ? ಇದರ ಮೇಲೆ ತಮಗೆ ಏಕೆ ಕಣ್ಣು ಬಿತ್ತು, ಸ್ವಾಮಿ! ಇದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಮೂರನೆಯ ಫೆಬ್ರವರಿ 1946ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

'Unmanufactured tobacco' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಕಿ ಎಂದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇವೊತ್ತು ಹೊಗೆ ಸೊಪ್ಪಿನ ಧಾರಣೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹೊಗೆ ಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆ. ನಣ್ಣ ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದವರು ಈ ಹೊತ್ತು 50 ಸಾವಿರದಿಂದ 80 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳ ವರೆಗೂ ಸೆಂಟರ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ಮಿಸ್ಟರ್ ಮನಸ್ಸು ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ? ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿನ್ನೆ 'uncharitable statements, white elephants' ಎಂದು ಹೇಳಿ

ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ, ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. Unmanufactured tobacco ಮೇಲೆ ಡ್ಯೂಟಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಇವೊತ್ತು ದುಡ್ಡು ಎಂದು ಎನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರೋ, ಅದು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಈಗಲೇ ಬೀಡ ಕಟ್ಟಿ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರುವವನು ಸ್ಟೇಷನ್ ಬೀಡಾ ಎಂದು ಎರಡೂವರೆ ಅಂಚೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೂರು ಅಡಕೆ ಕೂಡ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆರು ಕಾಸಿನ ಸೆಂಟ್ ಹಾಕಿ ರುಚಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಬದಲಿಂದ, ಬಲ್ಲದವರೆಗೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪದಾರ್ಥ ಇದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಡಕೆ ತೋಟ ಎಷ್ಟಿದೆ ಲೆಕ್ಕಾಕಿ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬಾಗಾಯ್ತು ಎಂದು 100 ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿರುವ ಅಡಕೆ ತೋಟವೇ ಇವೊತ್ತು ಕೂಡ ಇದೆ ಎಂದು ತೀರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಇದರ ಮೇಲೆ ಎರಡು ವಿಧದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್, ಇನ್ನೊಂದು ಸೇಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್. Why do you charge the poor agriculturist with two taxes? ಅಡಕೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಡಿ.

Sri C. M. POONACHA (Minister for Home and Industries).—It is on the consumers and not on the producer.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇಬ್ಬರ ಮೇಲೂ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದರ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅಡಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಇದೆ, ಬಳಿಯ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕು ಹೇಳಿ ನೋಡೋಣ!

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅಡಕೆಯ ಮೇಲೆ ಬೇಡ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಬಳಿ ಮೇಲೆ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅದು ಮಂಗಳಕರವಾದ ಪದಾರ್ಥ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೇಡಿ, ಅಡಕೆ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಹಾಕಿ. (ನಗು!)

ಸೆಕ್ಷನ್ 20 (5)ರಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕಮೀಷನರ್‌ಗೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇನೆಂದರೆ:

"Provided that the appellate authority, may in its discretion give such directions as it thinks fit in regard to the payment of the tax before the disposal of the appeal, if the appellant furnishes sufficient security to its satisfaction in such form and in such manner as may be prescribed."

ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಂದೇಹ ಬಂದಿದೆ. ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು? ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೇ, ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕೇ, ಹಣ ಕಟ್ಟಬೇಕೇ? ಫೋವೈಡೆಡ್ ಎನ್ನುವುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ದುಡ್ಡು ಕಟ್ಟಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಇಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಈ ಡಿಸ್ಟ್ರೆಷನರಿ ಪವರ್‌ನ್ನು ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ

ದಿಸ್ಪೆಂಸರಿ ಪವರ್ಸ್‌ನಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನಾಹುತ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 29(2)ರಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳ ಶಿಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೆ. ಹೋದರೆ 2,000 ರೂಪಾಯಿ ಜುರ್ರಾನ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳಿಸುವ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಅವನ ಗತಿ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆತಂಕವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೂ ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆರು ತಿಂಗಳು ಇರುವುದನ್ನು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ರಿಗರಸ್ ಇಂಪ್ರಿಷನ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಇಳಿಸಿ, ಆರು ತಿಂಗಳು ಬೇಡ. ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಎಂದರೆ:—

“shall, on conviction, in addition to the recovery of any tax or other amount that may be due from him, be punishable with simple imprisonment which may extend to six months or with fine not exceeding two thousand rupees or with both.”

ಸುಂಕ ಕೊಡದೇ ಇರುವವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್‌ಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 30 ದಿನದ ರಿಗರಸ್ ಇಂಪ್ರಿಷನ್‌ಮೆಂಟ್ ಆದರೂ ಕೂಡ ಅಥವಾ ಹಣ ಆದರೂ ಕಟ್ಟಲಿ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಕಡೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಹಣವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂದರೆ ಈ ಗಾಂಧೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಅದು ನ್ಯಾಯ ವಾದುದಲ್ಲ. ಅಂಥ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾಮಿ. ಸೇಲ್ವೆಟ್ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೆನಸಹಾಕಿ 750 ರೂಪಾಯಿ ಜುರ್ರಾನ್ ಹಾಕಿದರು. ಅದಕ್ಕೇ ಈ ದಿಸ್ಪೆಂಸರಿ ಪವರ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಂಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಇಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಧಿಸಿ. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾವೆಲ್ಲ ಎಂತಹ ಸುಖೀರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅಂಥ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರವಾದ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ರಿಗರಸ್ ಇಂಪ್ರಿಷನ್‌ಮೆಂಟ್ ಅನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಿ. ಈ ಹೊತ್ತು ಯಾರಾದರೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇಲ್ವೆಟ್‌ನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡದೆ ಮರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಿ. ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಸುಂಕ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ಜೊತೆಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸುಂಕವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಡಿ ; ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನು ಸುಂಕವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಜೈಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡದೆ ಎರಡು ತರಹ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಕಡಮೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸುಂಕವನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸುಂಕದ ರಾಜ್ಯ ಬಹಳ ದಿನ ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ಉಳಿಯಲಾರದು. ಇವರು ಸುಖೀ

ರಾಜ್ಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಸುಂಕದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವುದು ತರವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸುಂಕದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಾರದು. ಈ ಬಿಲ್‌ನ ಮೇಲೆ ಫರ್‌ದರ್ ದಿಸ್‌ಕಪ್ಷನ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳು ಈಗ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri V. S. PATIL (Belgaum I).—Mr. Speaker, Sir, while speaking on the principles of this Bill, I would like to refer to four points regarding this Bill. My first point is that this is a measure of indirect taxation. I object to this Bill on the principle that in all democracies in the world indirect taxation is always discouraged and as far as possible direct taxation is encouraged. If we look to the democracies either in England, France or in the United States of America we will find that most of the taxes in those countries are direct taxes and only a very small portion of their taxes is indirect taxes, but in our country it is quite the reverse. This measure is a measure which will suck the blood of the people. This is just like cancer in the body. This is like the invisible rays spread by the Hydrogen Bomb which suck the blood of man as a result of which he dies. Therefore such a measure should not be brought in here.

As one of my Hon'ble friends observed here, the original of the Sales Tax Bill is the policy of prohibition. If that is true—and it appears to be true,—then it is surprising that in this State where there is no complete prohibition why there should be this sales tax. This is practically double taxation. So, in the interests of the nation as a whole and the people of this State this tax should not be encouraged. Government should not have brought this measure before the House.

The second point that I want to make out is that the method of collection is very defective. This is practically a monopoly given to the traders to collect any amount of tax from the purchasers by increasing the prices of commodities. There is practically no check on these public swindlers to save the purchasers from their clutches. I would have preferred a Bill on the lines of the two-point tax because under that there is a check on the dealers. I am of the

(SRI V. S. PATIL)

opinion that this monopoly system of the collection is too old a system and it is absolutely out of date. When the Britishers came here they were unable to manage the affairs and they had to give a monopoly of tax collection to the jahgirdars and inamdars. That system is too old now. Therefore, such a system of collection of tax from the public ought not to have been introduced by this Government. The Hon'ble Minister, when he introduced the Bill, said that there would be no tax on the people as such and that the tax would be on the dealers. His argument is really strange. I could not understand what he meant by that. Are these dealers going to pay this tax from their own pockets? Is that the presumption of the Treasury Benches? If that is so, they are absolutely mistaken. No dealer would pay this tax from his own pocket. The dealers will always collect two or even ten times the tax from the purchasers and pocket the money. They will pass on a very small portion of it to Government.

Coming next to leakage of taxes, I would like to say that by these half-hearted measures Government is also partly responsible for the swindling of the public money. If Government is not able to control every pie of tax collected from the tax-payer, then Government is not entitled to impose any tax on the people. Every pie paid by the tax-payer as tax must go to the Consolidated Fund of the State and it cannot be allowed to be leaked out on the way. When we look to the figure of income estimated in the Budget from this tax, it is very meagre. I am sure that if the two-point system of sales tax is imposed here, the income would be almost double the amount that we get now without imposing any additional tax on the people. These middlemen must have been pocketing a lot of money of the tax payer and that must be stopped if Government wants to impose this tax.

The last thing that I want to point out is that this Bill is hopelessly drafted. It is very difficult to understand what the Government means. There was discussion for half an hour

on one single clause and an Hon'ble Minister rose to clarify the position and give a definite answer to the doubt raised. I can point out at least a dozen provisions in this Bill which do not make any head or tail about the Government's intentions.

Mr. SPEAKER.—I would request the Hon'ble Member to give them in writing so that the mistakes may be corrected.

SRI V. S. PATIL.—I feel that this Bill must have been drafted in a hurry to dump it on us here in a hurry and get it passed, but I thank the Treasury Benches and the Government for not having followed that method of pushing through this Bill. I thank them for agreeing to postpone the discussion of the Bill to today.

I hope that if this Bill is sent to the Select Committee, as suggested by some of the members, the whole Bill will be re-drafted in order to make it more intelligible and so easy as could be executed by the services. With these remarks I submit that this Bill may be withdrawn. I know that that cannot be done. At least it may be referred to the Select Committee.

2 P.M.

Mr. SPEAKER.—Before we rise for recess, I would like to make one point clear. Hon'ble Minister for Agriculture wanted to know some facts when another Hon'ble Member, Sri Srinivasa Shetty, was speaking against. The facts concern certain allegations about people, who are not members of this House. Of course, every member is entitled to know facts, much more so the Ministers, against whom allegations are made. But there is another side which I am stressing in this House. If the facts involve those who are not members of this House, naturally every presiding officer is very reluctant to allow such facts to be revealed. Ordinarily, facts have to be revealed when an allegation is to be made. But then, they may drag the names of persons who are not members of this House. Of course, the allegation may be filthy, it may not have any ground at all. But the mere fact that a gentleman's name, who is outside the House, is

to be dragged in the House, is something which has to be prevented. I have a duty to protect the rights of the members, but I have also a duty to protect the rights of persons outside. I must also protect the honour and dignity of gentlemen outside, whose names are likely to get in here. That is why I have taken an attitude that no names should be mentioned, as far as possible. The facts may be revealed to such an extent that no name is actually disclosed; but the facts, without the name, may be brought to light. I have no objection to that. But whenever I feel that names are likely to be mentioned, I would not like to allow the names to be mentioned.

Members are aware that they enjoy a privilege in this House. Persons outside the House who are defamed here cannot seek remedy in a court of law. That is all the more reason why I am reluctant that outsiders' names should not be mentioned in this House.

The House will now rise for half an hour.

The House adjourned for lunch at Five minutes past Two of the Clock and re-assembled at Thirty-five minutes past Two of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

*Sri M. RAMAPPA (Harihar).—The other day I charged the Government as being reactionary and thoughtless. Some of my friends then remarked that I was uncharitable in saying this. But I maintain that my remarks were founded on proper reasons. From what has been said by the members of the Opposition and also by some members of Treasury benches, we can see the reactionary and thoughtless nature of Government in this Bill. To substantiate my remarks, I will refer to two things. One is, that the Government which says that it is very progressive in its nature should adopt a progressive taxation policy also. One of the fundamental principles of taxation in a democracy is that the ability of the tax-payer should be taken into consider-

ation. For the benefit of the Minister for Finance and the Government in general, I would like to refer to what has been said in the book 'Local Taxes difficulties.'

"It is a widely accepted ideal that the burdens involved in financing public services should be distributed equitably. Generally acknowledged also is the fact that taxation according to income is the most effective instrument yet devised to obtain a just contribution from those able to bear and to avoid placing onerous burden upon the masses of the population. Taxes according to ability to pay means that persons with higher incomes should pay more than a proportional amount in taxes. A progressive tax structure should be the goal . . ."

So, Sir, when the Government is adopting a regressive and not a progressive step in its taxation policy, what is wrong if I were to say that the Government is reactionary?

In the Act itself, one can see that the taxation limits have been reduced from Rs. 7,500 to 5,000 intended to cover more and more petty dealers. If we calculate, Rs. 5,000 per annum it comes to Rs. 14 turnover a day. Can we take it that a merchant who does business to an extent of Rs. 14 a day is a big businessman? Is the charge that Government want to burden small traders not justified?

The Statement of Objects and Reasons has very cleverly omitted to mention the revenue to be derived from this extension of tax. But it speaks of the expenditure that Government would have to bear. It says: "It is estimated that an additional expenditure of 5 lakhs per annum will have to be incurred from the Consolidated Fund of the State for administering the new law." But the Finance Minister has not stated here as to what would be the income to the State by the promulgation of this Act. I do not know why this aspect has been omitted—whether wantonly or otherwise, I do not know. I believe that the income would be of the order

(SRI M. RAMAPPA)

of Rs. 2 crores. This would mean one rupee per head. To an average family of about 5 members, the tax would amount to Rs. 5 per year. While bringing this taxation measure, Government should have seriously considered the capacity of the common man to pay the tax.

This measure has not taken into consideration at all the fact that there are a large number of people in the country whose income is really very low. There are people who do not get even 30 rupees per month. So, Sir, according to me this takes away five rupees from each family with an average of five members.

Then, Sir, I would like to refer to sub-section (7) of section 5 which deals with advance collection of tax in monthly instalments. Formerly it was quarterly. I do not know the reason why there should be this advance recovery monthly. I request the Government to retain the original provision of quarterly instalment because it is a tax which the merchant will not have collected; it is a proposed tax which he would get in a year. So, it would be very difficult to pay this amount in monthly instalments.

Sir, I have proposed three amendments; I have proposed to include chillies under schedule III. Many Hon'ble Members have spoken about this and I do not want to dilate on the same point much.

As regards recovery, I request the Government not to seek relief in the criminal court for the simple reason that Government can make use of this provision against each individual. This provision would be used only against the common man for recovering the tax. There are some important persons against whom this measure is not sought to be made use of. So, when they want a powerful weapon in their hands only to use against some individuals, let them not have this weapon at all. There are some important persons against whom they do not want to make use of this weapon. Therefore, I request the Government not to have this powerful weapon in

their hands when they did not want to make use of it against a section of the people within the merchants. Again, I request the Government to raise the limit from Rs. 5,000 to 7,500. I know that they have taken the most favourable point in each case. In Hyderabad it was Rs. 5,000 and therefore, this Government also have very conveniently taken it as Rs. 5,000. Government should not take only things which are favourable to them. They should also take things which are favourable to the common man. So, I request the Government to have a progressive policy in the matter of taxation and withdraw this Bill and place it before the House taking into consideration the views expressed by the opposition and also the Treasury Benches.

*Sri K. KENCHAPPA.—Mr Speaker, Sir, while expressing my opinion about this Bill which is introduced in this House, I should at the out set say that it has sought to levy an indirect tax on the public. I do not want to enter into the details of the Bill, but I should like to express one thing and that is, if we make an attempt to introduce amendments to this Bill, I think, it would take months to get through this legislation. The sentences written there are such that it is very difficult for anybody to give amendments. I tried my best within the short space of time I had at my disposal, but I could not do it. The schedule and the main part of the Bill have been divided into three parts. In general, the articles which are intended to be sold will be taxed and according to the Bill; for articles sold for Rs. 5,000 on a turnover basis will be taxed. The second aspect which we have got to consider is the Schedule I. There are some articles on which taxes are fixed on multi-points. According to Schedule II, taxes are fixed as stated in the third column. I should like to know the various criterion that the framers had in their view while adopting this method. To me it is rather surprising to see that some of the most essential articles for human consumption are included in Schedule I, and articles which are intended for the prosperity of the country are put

under Schedule II. I should like to draw the attention of the House to serial No. 2—Cotton. It has been taxed only once and the rate is 2 per cent of the turn-over. Cotton is supposed to be a raw material. But, cloth which is sold every where is taxed at multi points and it is brought under Schedule I, (1) and (2). I do not understand why they have made this difference. What may be the purpose behind this Schedule? I can quote a number of instances to show that there is absolutely no basis for making a difference between Schedule I and Schedule II. I should like to quote further—serial No. 18; that is also taxed at one point. Foreign liquors, special liquors and Indian made foreign liquors are proposed to be taxed at one point whereas the various articles which are meant for human consumption, specially articles which are very necessary for an ordinary man are proposed to be taxed at multi points. I fail to understand the reason for this and the Minister concerned will have to explain the probable reason that prompted him to include the various articles meant for human consumption in Schedule II.

Sub-clause (2) (b) of clause 5 provides :

“On the first sale of any of the goods mentioned in Schedule I to this Act by a seller who is not exempt from taxation under subsection (4), the seller shall pay a tax at the rates specified in column 3 of the said Schedule ; and the tax shall be paid by the seller on his turnover in each year relating to such goods and shall be in addition to the tax to which he is liable on his total turnover for the year.”

I should like to know from the persons who have drafted this clause as to what will be the probable rate at which an article will be taxed according to this system. It is a turnover system. Supposing for argument's sake that a person sells his produce to a small shop-keeper; he has to pay tax, and supposing this shop-keeper who purchases for the purpose of selling sells to another person, he has to pay tax. If this is the case, the same

article which is included in Schedule I will be subjected to multi-point taxation. If such a thing happens, what will be the total hardship on the consumers? We cannot say that the consumer has not been taxed by this system of taxation, because a person who sells an article will include in the selling price all those taxes he has to pay and the person who purchases will have to pay those taxes. Supposing a co-operative society purchases articles and tries to sell them, how will they sell them and how will they compete with the merchants who are expected to sell their goods under these conditions? This is a matter which they have to take into consideration. When the Government sell their products, what will they do? These are the various things which we have to take into consideration, no matter whether it is a co-operative society or an individual or a Government agency which wants to sell. In this connection, I should like to draw the attention of the House to the effect of such taxation on the sales of goods by the Agricultural Department. I should like to know why they have stopped the sale of goods in the Agricultural Department. These are the things which we have to take into account. My suggestion is that there must be a point where the multi-point taxation must be stopped. The rate of taxation may be raised to 20 or 30 points or to any extent. My humble submission to the Hon'ble Members is that this aspect requires very serious consideration. If that is not done, I am afraid it will adversely affect the progress of commerce. With regard to sub-clause (4) of clause 5, my Hon'ble friends have already suggested that the exemption limit might be raised to Rs. 7,500. This suggestion may also be taken into consideration.

I now proceed to clause 10. If our proposition, namely, that the exemption limit should be raised from Rs. 5,000 to Rs. 7,500 is accepted, then dealers with a turnover of Rs. 7,500 and above will have to get themselves registered. I think that this stands to reason.

I should like to make a few observations on sub-clause (7) of clause 5. sub.

(SRI K. KENCHAPPA).

clause 7 says: "The tax for each year may be assessed, levied and collected in advance during the year in monthly instalments, and for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate of his turnover for the year or periodical returns of the actual turnover as may be prescribed." This part of this sub-clause must be deleted, because I know the various difficulties that are likely to arise if this part is allowed to remain. Supposing for argument's sake, a dealer makes a profit under favourable circumstances or has a turnover of Rs. 10,000 this year. Next year, his business may be affected adversely due to various circumstances and still he may be expected to pay on the basis of the previous year. Business is subject to repeated fluctuations due to seasonal conditions and under these circumstances, there is no justification for this provision. It is not a question of preparation of budget but it is a question of gauging the seasonal variations in commerce. It is very difficult to do so. Supposing this year the turnover of a person is Rs. 50,000, next year, it may come down to Rs. 10,000. How is he to recover the amount he has already paid? What are the procedures that are to be adopted for the recovery of the amount? These are the things which have to be taken into consideration. We have also to take into consideration whether such a proposition existed in the previous statutes or not. That such a collection is not proper stands to reason and I, therefore, suggest that this provision should be deleted.

3 P. M.

As far as clause 6 is concerned, it is very difficult, at least for me, to understand the real implication of the draftsmen. It is rather very difficult for me to understand what they intend to do by this clause. Supposing for argument's sake that their intention is to exempt some liquors or some articles which have already been taxed under other statutes. If that is their intention, I should like to know for what purpose they have included the same item in the

Second Schedule. That is also a matter which goes beyond our comprehension.

The third aspect that I would like to suggest is this. It is an accepted principle that an article which has already been taxed by some other statute—the same article must not be taxed here. It is only a presumption. How can the Government propose to tax tobacco which comes under the excise duty of the Centre? The Central Government has taxed tobacco and tobacco has already been taxed, it is subjected to various taxations. How do they propose to eliminate that? If that is the conception and you introduce this legislation specially about intoxicants, the liquors which are meant for intoxication, this suggests that there is something behind. I do not want to go beyond it. I leave everything for the kind inference of this House. Therefore, I suggest that such things may not be allowed to happen. These things will certainly introduce some doubt in the minds of persons who are interested in the well being of the people in the country. Therefore, it is better if scope for a feeling of this nature is avoided.

My friends have already suggested various articles which should not be taxed, specially food products. I would take some items and show how the articles which are luxury articles are taxed with less tax and the necessities of life are taxed more. For example, as stated in the Schedule, "articles made of gold and silver of not less than 75 per cent fineness" are taxed at 1 per cent. On the other hand, essential articles like cotton cloth are also taxed. I think these commodities should be exempted because it is very difficult for a man to live without dress. Specially the cotton cloth should not be taxed because it is very essential for human decency and every one should use that. Such articles should not be taxed. But unfortunately they are taxed at the rate of $7\frac{1}{2}$ per cent, whereas they should not be taxed according to me. Various articles which are luxury articles are taxed at less rates. Here I see even firewood is taxed. Now we have been experiencing acute scarcity of firewood. No one can live without firewood. That is

an article which is a necessity for all people and even that is taxed. I think we must have due regard for the absolute necessities of the people who are living on the margin of subsistence and these necessities should not be taxed. Taking into consideration, this standard, I do not want to elaborate on because after all it is a question of elaboration and every one can understand it. When the persons who are responsible for drafting this Bill, are presenting it next time before the Assembly, they may come with some amendments and they may suggest remedies also so that the House may appreciate them. With these remarks, I close my speech.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಜಿ. ಪೋತ್ (ಸಾದರಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ದಿವಸಗಳ ರಾಗಾಯು ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ರಾಜ್ಯದ ವಾರ್ಷಿಕ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಹೊಸ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನೂ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಮಸೂದೆಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡದೆ, ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡದೆ, ನನಂಧವನ್ನು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೂ ನಾವು ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಧಿಗಳಿವೆ, ಇವುಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೇನು ಪರಿಣಾಮವೇನು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಕಾರುಬಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರಕೊಡುವುದು ಜರೂರಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಮಸೂದೆಯ ಮೂಲಕ ಕರಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಅಯೋಗ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ತಪ್ಪು ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಜವಾದ ರಚನೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ, ಇದನ್ನು ಸಿದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಮಾಡಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಬಡವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಡವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಉತ್ತಮವರ್ಗ ಅಥವಾ ಶ್ರೀಮಂತವರ್ಗದ ಮುಂದೆ ಕಡಮೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಜೀವನ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೈನಂದಿನ ಅವಶ್ಯವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಕರ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆ ಜನರ ಹಿತ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಕರ ವಸೂಲುಮಾಡಿದರೂ, ಇದರಿಂದ ಬಹುಮಂದಿಯ ಹಿತ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀವೋ ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ, ಬಹು ಜನರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಕರ ಹೇರಬಾರದು. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಅವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಇದರಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ 32ನೆಯ ಷಡ್ಡಲ್ಲಿರುವ ಎರಡನೆಯ ಷೆಡ್ಯೂಲ್‌ನಲ್ಲಿರುವ cotton, jute, oil seeds, cocoanut and copra, unmanufactured tobacco, arecanut, pepper, sugar, kerosene, coffee, tea, ಇವೆಲ್ಲ ಬಹು ಮಂದಿಯ ಅವಶ್ಯಕವಸ್ತುಗಳು. ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಕರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೊಸ ಕರಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುವಾಗ ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೇಯಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಶಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಈ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಆಗಲೇ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ಇಡುವ ಪ್ರಯೋಮವಾದರೂ ಏನಿತ್ತು? ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಅರ್ಥನಿಷಿದ್ಧ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು, ಇದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಸುಂಕವಿಲ್ಲದಿರುವ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿದು, ಈ ಸಲ ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರ ದೇಶಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟ ಮಂಡಿಸಿದ ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲೇ ತರೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನಿನ್ನೆಯೇ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಳತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸಚ್ಚಿದ, ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಅರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಅಸ್ಮಿಯವಾದ ನೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ಒಂದು ಅರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಸುಂಕ ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡುವಾಗ ಮೊದಲು ಒಂದು ಸಾರಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಇಂಥ ಸುಂಕ ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆಯೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೆ, ಜನರಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯಾದೀತೆ ಇಲ್ಲವೇ? ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡಬೇಕು. ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ದಿವಸ ದಿವಸ ವಿಧಾಯಕ ಮಾಡುವುದು ಅಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದುದು. ಅನುಭವ ಮತ್ತು ದಕ್ಷತೆಗಳ ಬೋತಾ ಈ ಸಚಿವ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ನಿದರ್ಶನ. ನಾವೂ ಕೂಡ ಅವರ ಕಪ್ಪು ವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಕೂಡೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಜನರು ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರು, ಮಾಡುವಾಗ ಅವರು ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದರು. ಆದರೆ ವಿಲಿಖರಿಯವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿವೇಚನೆಯಿರುತ್ತದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇವರಿಗೂ ವಿಲಿಖರ ಶಕ್ತಿಯೇ ಬೇರೆ, ಅದರ ತತ್ತ್ವವೇ ಬೇರೆ. ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ಸೈನಿಕ, ಗುಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆ ಅರ್ಹತೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಆತನು ಮಂತ್ರಿ ಯಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಈಗ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು. ಸಭಾನಾಯಕರಿಗೆ ಒದಗಿರುವ ಕಷ್ಟವನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕಾದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರನ್ನು ಆರಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಒಂದು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ನಾಯಕರು ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರು; ಅವರ ಪಕ್ಷದ ವರನ್ನೇ ಅವರು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರೂಪಿಗಳೇ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಹೊರಗಡೆ ಕೂಡ ಹೋಗಿ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂತು. ಅವರು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದವರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪಟ್ಟಕಷ್ಟ, ಅವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವ ಜನತೆ ಯಿರುವುದು, ಅಶಕ್ತತೆ, ಅನೀತಿ ತುಂಬಿರುವುದು ಇದ್ದರೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯು ಸಮರ್ಪಕ ವಾಗಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರುವ ಮನೋದಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಾಕಿರುವ ಸುಂಕಗಳ ಹೊರೆ ಅವಿವೇಕದ ಒಂದು ತೋರಿಕೆ, ವಿವೇಕ ರಹಿತವಾದುದು. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ಸುಂಕದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಜನ ಹೊರಲು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದಿರುವಾಗ, ಈ ಮನೋದಯ 32ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ನೋಡಿದರೆ ಹಳೆಯ ಒಬರಾಯನ ಕಾಲದ ಅನಾಗರಿಕ ದಿನಗಳ ಜ್ಞಾಪಕ ಬರುತ್ತದೆ. 32ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳಿದ ಕೇಳಿದ ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹಿಂದೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಬಾಣಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎಣ್ಣೆ ಹುಯ್ಯು ಅದರ ಮೇಲೆ ಓಡಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಹಾಗೆ ಈ ದಿವಸ ಅಪೀಲೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ಈತರಹ ಹಳೆಯಕಾಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದೆಯನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ, ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದ ಜನರ ಅತ್ಯ ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿತೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. 1947ನೆಯ ಇಸವಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಮನೋದ ರಚಿಸಿದ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಹಿಂದಿನವರು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಮನೋದಯವನ್ನೇ ಓದದೆ ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮನೋದಯವನ್ನು ಓದಿದ್ದರೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಅಕ್ಷರಗಳ ಮತ್ತು ಪದಗಳ ತಪ್ಪುಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ.

ಅವರು ಕಷ್ಟಪಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅರ್ಚಕರ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅಪೀಲ್ ಎಂದು ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಪ್ಪು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನಾವು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೂಡ, ಅವರನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದೆ, ಇನ್ನೂ ಅದರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಜನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜನತೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸುಂಕವನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಕಾಕಿದರೆ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ತೂತುಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲನ್ನೋ, ನೀರನ್ನೋ ಎಷ್ಟು ತುಂಬಿದರೂ ಅದು

ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಸೋರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಮೆತ್ತಿ ಆ ತೂತನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರೂ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಬಳಸಿ ಅನಂತರ ಪುನಃ ಸೋರಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಡಿಗೆಯ ತೂತನ್ನು ಸರಿಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಗಡಿಗೆಯನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಪಾತ್ರೆ ಯ ತೂತನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬಹುದು. ಈಗಿನ ಸುಂಕದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಜನತೆ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೊಡುವ ತೆರಿಗೆಯ ಉಪಯೋಗ ಜನತೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರ ಮೇಲೆ ನಾವು ಸುಂಕವನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬರುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ ಸುಂಕಹಾಕುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದರೆ, ಒಂದು ಮಾವಿನಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಸುಂಕ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸು ಇದರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಈಗಲೇ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ಜನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಇವರ ಒಂದು ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಕನಿಕರ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನೀವು ನಮ್ಮವರು. ನೀವು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಕನಿಕರ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರ ಕನಿಕರ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿದೆ, ನಿಮ್ಮ ಕನಿಕರ ಅವರ ಮೇಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಮಗೇನೋ ಕನಿಕರವಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ನಮಗೂ ಕನಿಕರವೆಂದು ಈ ರೀತಿ ಬದವರು ಜೀವಿಸುವ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಸುಂಕವನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಾ ಅನೇಕ ಜನರನ್ನು ತೊಂದರೆಗೀಡುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇನು ಕನಿಕರವೇ! ಈ ತರಹ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕನೀತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲೆಯ ವರೆಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದೇಶೋದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ಪಾರ್ಷಿಯ ಸ್ವತ್ತು ಆಗಬಾರದು. ಅದು ದೇಶದ ಸ್ವತ್ತು. ನಾವು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಇತರ ದೇಶಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಪಾರ್ಷಿಯೇ ಆಗಲಿ, ಪ್ರಜಾ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಷಿಯೇ ಆಗಲಿ, ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಷಿಯೇ ಆಗಲಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಷಿಯೇ ಆಗಲಿ, ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ಲಭಿಸುವಂತಾಗಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾರ್ಷಿಯೇ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೇಶವನ್ನು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರು ಹೇಗೆ ದೇಶವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿರುತ್ತಾರೋ, ಇತರರು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹೊರಗೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರಂತೆಯೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಇದೆ. ಈ ಮನೋದಯ ಒಂದು ನೀತಿಯ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ ಮನೋದಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನು ಹೇಳಲೂ ಸಾಧ್ಯ

ವಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೋವಯನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಪ್ರಮಾದವಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮನೋವಯನ್ನು ತಂದಿರುವವರು ನೀತಿಯುತರಾಗಿಲ್ಲ. ಇವರು ಈ ಮನೋವಯನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯೂನಿಫಾರಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಈ ಮನೋವಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ನೀತಿಯಿದೆಯೇ? ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಆಧಾರವಿದೆಯೇ? ದುಡ್ಡು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಇಂತಹ ಮನೋವಯನ್ನು ತರುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಬಲ್ಲನೇ? ಅವನಿಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ, ಈ ದುಡ್ಡು ನಿಂದ ಏನಾದರೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆಯೇ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ನೋಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಯೂನಿಫಾರಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸೇಷನ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಮತ್ತು ಡೆಬಿಟ್ ಎರಡೂ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೇ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಈಗ ಹೊರದೇಶಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ನೌಕರರು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಸ್ಟೇಲುಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಸ್ಟೇಲುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಹೇಳಿದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರಿಂದ ಕೊಡುವುದು, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೂನಿಫಾರಂ ಟಿ ಇರಬೇಕು. ಹೊರನಗರವು 500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ತಾನು ಏಕೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರೋಧ ಬರುತ್ತದೆ, ಒಂದು ಅಸಹ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ತರಹ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಅದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ, ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಹರಿಸುವರು? ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೀತಿ ಎನ್ನುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಭುತ್ವ ಪಕ್ಷದವರು ಜಾಸ್ತಿ ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಮನೋವಯನ್ನು ತಂದರೂ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಕೂಡ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಡೆಸಿದರು. ಅವರು ನಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟರು. ಏರ್ಲೋಪ್‌ಮೆನ್‌ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟರು. ಒಂದು ನೀತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು, ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಚ್ಯುತಿಮಾಡಿದರು. ಅದೇ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೂ ನಮಗೂ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

3-30 P.M.

ಆದರೆ ಈ ತರಹ ನೀವು ಒಂದು ದಬಾಡುಬಿಯಿಂದ ಈ ಸುಂಕ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತರಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಈಗ ಇವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗಲೆಲ್ಲ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ರಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದು. ಈ ಸೋಷಿಯಲಿಸಂ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿದಂತಹ ನೀತಿಯೇನೂ ನನಗೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾತಿನಲ್ಲಿ

ಏನೋ ಒಂದು ತರಹದ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಜನರ ಎರೇಕ್ಷವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ “ಇಸಂ” ಇತ್ತು. ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಜನರ ಎರೇಕ್ಷನಿನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ “ಇಸಂ” ಕೂಡ ಹೆಸರು ಅಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತ್ವದೆ. ಆ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಯಾವ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಮುಂದಿನ ಎರೇಕ್ಷವೇಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಂಕವನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ ಫೈನು, ಸೂಪರ್‌ಫೈನು ಬಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಫೈನು, ಸೂಪರ್‌ಫೈನು ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕೆಲವು ಹಣವಂತರಿಗೆ ಮೋಸರಾಗಬೇಕೇ? ಬಡವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದೇ? ಈಗ ಈ ಬಡವರಿಗೆ ಮಡಿಬಟ್ಟೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ ಆ ರೀತಿಯ ದಪ್ಪ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೇ? ಈ ರೀತಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಂಕಗಳನ್ನು ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಈ ರೀತಿಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬಡವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ದುಡ್ಡು ರುವವರೂ ಬಡವರಾಗಾರರೂ ಈ ರೀತಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನೀವು ಬಡವರಿಗೆ ತೋರಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ನೀತಿ. ಬಡವರಿಂದ ಒಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಂದು ಅವರು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೀವು ಬಡವರಿಗೆ ಏನು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ಜನರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ತೆರಿಗೆಹಾಕುವಾಗ ಪ್ರೆಷರ್ ಸ್ಟೋನ್ಸ್ ಮತ್ತು ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಪರ್ಟೆಂಟೆಂಟ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯಾಪಕರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಇವರ ನೆಂಟರೋ ಅಥವಾ ಇವರ ಬೆಂಧುಗಳೋ ಅಥವಾ ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿದವರೋ ಆಗಿರಬೇಕು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ, ಬಡವರೇನೂ ಈ ರೀತಿಯ ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನು ಉಪಯೋಗಿಸುವವರು ಬರಿಯ ಶ್ರೀಮಂತರೇ ಹೊರತು ಬಡವರಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತೆಲ್ಲ ನೀವು ನೋಟುಗಳ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ಕೆಲವು ಎರಡುಕೋಟಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಬಡವರಿಂದ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕುಕೋಟಿ ನೋಟುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೋಟುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬಡವರಿಗೇ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ನನಗೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಬಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನೂ ನಾವು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ರಾಟರ್ನ್ ನೀತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ನೀತಿ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಈ ಹೊಸೈರಿ ಗೂಡ್‌ಗಳಿಗೆ ಏಳುವರೆ ಪರ್ಟೆಂಟೆಂಟ್ ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಡೈಮಂಡ್, ಪೆರಲ್, ವಜ್ರ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಪರ್ಟೆಂಟೆಂಟ್ ಎಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ರೀತಿ ಬಡವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮೇಲೆ ಏಳುವರೆ ಪರ್ಟೆಂಟೆಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ).

ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರಾಧ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಜ್ರ ಮೈಡೂರ್ಯಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಪರ್ದೆಂಟು ಎಂದು ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ತರಹದ ನೀತಿಯಿದೆಯೇ? ನಾನೇನೋ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಇಂತ ಹದು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಡ್ರಗ್ಸ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡುವವರ ಮೇಲೆ ಸುಂಕಗಳನ್ನು ಹೇರಬಾರದು. ಈ ಸುಂಕವು ಔಷಧಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವವರಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಈ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರು ಬಡವರು. ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೇನೋ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿವೆ. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಈ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲ. ಬಡವರು ಔಷಧಿಯನ್ನು ದುಡ್ಡುಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರೇ ಹೋಗಿ ತರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅವರು ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಸತ್ತುಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಪರ್ಫೇಸಿಂಗ್ ಪವರ್ ಪ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಕೂಡ ಅವರಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಚದುರಶೇಖರಪುರ).—ಒಂದು ವಿಚಾರ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಷೆಡ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿ ಔಷಧಿಗಳು ಎಂದು ಎಲ್ಲಿದೆ? ಡ್ರಗ್ಸ್ ಅಲ್ಲ, ಡ್ರಗ್‌ಸ್ ಎಂದು ಷೆಡ್ಯೂಲಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏನೋ ಒಂದು ಪದ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ತಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಹೀಗೆ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಯುಕ್ತವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇದೊಂದೇ ಜಾಗವಲ್ಲ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಾಗಗಳಿವೆ. ಮತ್ತು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ. ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಐದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನಾವು ಹೀಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ ಮತ್ತು ವಿಶಾಲವಾದ ಜಾಗಗಳಿವೆ. ಈಗ ನಾನು ಸದರಿ ಸರಕಾರದ ನೀತಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬೀಡಿಯ ವಿಷಯದಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬೀಡಿ ಸೇದತಕ್ಕವರು ತೀರ ಬಡವರು. ಸಿಗರೇಟು ಸೇದುವವರನ್ನು ಬಿಡಿ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೀಡಿ ಸೇದುವವರೇ ಬಡವರು. ಬಡವರ ಒಟಿನಿಂದ ಬಡವರ ದುಡ್ಡಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೊಸಹೊಸ ಕಾರುಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ಒಡಾಡಲು ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆ

ಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಏನೋ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬಡವರು ಸೇದುವ ಬೀಡಿಯ ಮೇಲೆ ಸುಂಕವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಈ ಬೀಡಿ ಒಂದುಕಾಸಿಗೆ ಎಂಟು ಅಥವಾ ಒಂಬತ್ತು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಒಂದು ಕಾಸಿಗೆ ಒಂದು ಸಿಕ್ಕುತ್ತೋ ಅಥವಾ ಎರಡು ಸಿಕ್ಕುತ್ತೋ; ಮುಂದೆ ನೋಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಯಾವಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ನೀವು ಹೋಗುವುದಾಗಿ ನೀವು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಉಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ನಾಯಕರೇನೋ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಬಡವರನ್ನು ದ್ವಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸೇಡಿನ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬಡ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಾರದು.

ಇನ್ನು ಕೆರೋಸಿನ್ ಎಂದರೆ ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆಯ ಮೇಲೆ ಸುಂಕವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ದೀಪವನ್ನು ಉರಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಬಡವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಉರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಲೆಕ್ಕಬಿಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಂದು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಲ್ಲೂ ಈಗ ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಂಗಲೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಹಗಲು ಕಕ್ಕುನು ಮೊದಲೊಂದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಉರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೇಳುವವರೇ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬಡವರು ಉರಿಸುವ ದೀಪಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೀಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ದೀಪಗಳ ಬರ್ಚು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಬಡಜನರಿಗೆ ಒಂದೈದಾರು ದಿನಗಳ ಸೀಮೆ ಯೆಣ್ಣೆಯ ಬಳಕೆಯ ಬರ್ಚುಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಡವರು ಉರಿಸುವ ಸೀಮೆ ಯೆಣ್ಣೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುವ ಸರಕಾರದ ನೀತಿಯೇ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ನೀತಿ ಅರ್ಥಿಕನೀತಿಯ ಶೂನ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಮೊದಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ಅರ್ಥಿಕನೀತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದ ವೇಳೆಗೆ ತರಲಿ. ಈಗ ಅಂತಹ ಆತುರವೇನಿಲ್ಲ.

ಜೊತೆಗೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ನಮಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದ ವರೆಗೂ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಂದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿರುವಷ್ಟು ಕಠಿಣ ಹೃದಯರಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಜನರು ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವರು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿ, ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಅರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಬಂಡಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇಣ್ಣಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಮತಾಪಾದ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು

ಹೇರಿ ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಿತ್ಯ ಬಳಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಂಕಹಾಕಿದರೆ, ಅದು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ವರ್ತಕನು ಎಂದಿಗೂ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗಿಗಾಗಿ ಜುಲ್ಮಾನೆ ಹಾಕಿದರೆ ರೈತನನ್ನು ಬಲಿಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಗಾಡಿಯಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೀವು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಹಾಕಿ ವರ್ತಕನಿಂದ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಬಡಜನರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ಅಮೇಲೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾರ 5,000 ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡುವ ವರ್ತಕರು ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೊಳಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ, ದಿನವಹಿ ಕೆಲವು ಹದಿನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವನೂ ರೈತನ ಪತ್ರಗಳನ್ನಿಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಹೇಗೆತಾನೆ ಸಾಧ್ಯ? ಆತನು ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಿತ್ಯವೂ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರೆ ಅವನನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹತ್ತಿಸಿ ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಟಾ ಕೊಟ್ಟು ಕೊನೆಗೆ ರೈತನು ಕೊಟ್ಟ ದುಡ್ಡನ್ನು ವೃಥಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೂಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಅಮೇಲೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ 5,000 ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಪರಿಮಿತಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದನ್ನು 10,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಿದರೆ ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗೆ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮುಂಡೆ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ 'No tax budget' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈಗ ಕಾಯಿ, ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ commercial crop ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ವರ್ತಕ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೈತ ಹಾಕಿಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಿರೋಟ್, ತಿರುಪಾಂಕೂರು, ಕೊಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಕೊಬ್ಬರಿ ಬರಲು ಪುರುಷಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಕೊಬ್ಬರಿಗೆ ಗಿರಾಕಿಯಲ್ಲದೆ 300-400 ರೂಪಾಯಿಗಳ ದರ ಎದ್ದುದು ಈಗ 150-180 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಳಿದಿದೆ. ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಶೇಕಡ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿರುತ್ತೀರಿ. ಅದೇ ಬಡವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬರಟುಬಟ್ಟೆಗೆ ಏಳೂವರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸುಂಕವೇ? ಹೀಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಮಾಜ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಬಡಜನರ ನಿತ್ಯಬಳಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. 'No tax Budget', ಎಂದು ಪುರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ಯಾವರೀತಿ ಮೊದಲು ಬರುವಾಗ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವವುಗಳಂತೆ ಒಂದು ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಕ್ತವನ್ನೇ ಹೇಗೆ ಹಿರುತ್ತವೆಯೋ ಹಾಗೆ ನೀವು ಈಗ ರಕ್ತವನ್ನೇ ಹಿರುತ್ತವೆದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ದಯವಿಟ್ಟು ಬಡಜನರ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಹೇರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭೋಗ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ; ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಡವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿ. ತಾವೆಂದು ಇರತಕ್ಕ ಒಡೊಂದು ಮನೆಯೂ ಸಮತಾಪಾದವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವರ ಮನೆಯಂತಿದೆಯೇ? ಬಡವರ ಮನೆ

ಯೆಂಬರೆ ಎರಡು-ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಯಾವತ್ತು ನಿಮ್ಮಗಳ ಮನೆಯ ಸಮಾನಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಬಡಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಡಜನರು ನಿತ್ಯ ಬಳಸತಕ್ಕ ಅಹಾರ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಕಡಮೆಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಕುಮಾರನಾಯಕ್ (ಪೊಲೀಸ್‌ಮನ್).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಸೂದೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ನಿತ್ಯ ಬಳಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ, ಬೆಂಕಿ ಪೊಟ್ಟಣ, ಕೊಬ್ಬರಿ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಇಂಥವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕರ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಂತರು ಬಳಸುವ ಕಾರು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಹಾಕಿದೆ. ಸಮತಾಪಾದ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಾವೇನು ಆತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೋ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೇವೋ—ಆ ಕನಸು ನನಸಾದಂತಾಗಿದೆ, ನಮಗೆ ದಿನವೂ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಂದರೆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಜೆಸಿಯಾ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಟೀಕಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಹೊತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರ ದಿನ ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂಥಾದ್ದು ಇಂದು ಸೀಮೆ ಎಷ್ಟೆ, ಬೆಂಕಿ ಪೊಟ್ಟಣ—ಇಂಥವುಗಳಿಗೆ ಕರ ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಖಂಡಿಸದೆ ಬಿಡರು. ಶ್ರೀಮಂತರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಡ ಜನರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೆ ಸಮತಾಪಾದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಚಹದ ಅಂಗಡಿ ಇಡಬೇಕಾದರೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಫೀ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಲಂಚ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಮೇಲೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಯ ನೀತಿಯನ್ನು ನಾನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕ ಕೂಡದೆಂದು ನಾನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಸನಗೌಡ (ಲಿಂಗಸುಗೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇದುವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಮಾತನಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರೇ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಈ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು 5,000ದಿಂದ 7000, ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುವುದು ಎಷ್ಟಕ್ಕಿಷ್ಟಿರಿ ಕಮಿಟಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಕಮಿಟಿಯ ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ತೊಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಬರಿಯ ಆ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು follow ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. 5 ಸಾವಿರದಿಂದ 15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವವನೂ ಕೂಡ ಟರ್ನ್ ಒವರ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಟರ್ನ್ ಒವರ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಜೊತೆಗೆ ಸೆಲ್ಫ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೂಡ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಲಾಭ ಬರಲಿ, ಬರದೇ ಇರಲಿ ಟರ್ನ್ ಒವರ್

Coming to some of the clauses, the turnover limit in the Old Mysore State was Rs. 75,000, but in the Bombay State it was Rs. 25,000 and now it is sought to be sealed down to Rs. 5,000. This may increase the number of dealers coming within the purview of this tax. On account of this, an apprehension was expressed by some Members of the Opposition that petty dealers would be harassed; but I want to point out that there is a provision in the Bill by which they are not required to pay this tax but only a composition tax. Therefore the burden of this tax on the petty dealers would be reduced considerably.

4 P.M.

According to the Present Bill, if a dealer does not submit the returns of turnover, the assessing authority have been given the freedom to assess the turnover. This procedure is not followed in Bombay Karnatak. The difficulty, if this procedure is adopted, would be that the dealer would try to evade the tax until it is demanded by a notice by the taxing officer. This will undoubtedly entail difficulties. If the dealer is not required to pay until he is called upon to do so, the payment is deferred for a long period and if it is carried to the next year, the financial position under the Budget will be disturbed. To remove this loophole, there should be a provision that the dealer that submits a return shall also submit an accepted Challan along with the return.

Coming to the schedules of the exempted articles, I prefer that item No. 11 in Part I in the II Schedule be deleted. Because, as stated in the Statement of Objects and Reasons, essential articles are exempted from sales tax. In my opinion, chillies is an essential commodity, an essential ingredient of food of the ordinary man. So it should be exempted for two reasons: One, we are proposing to have the Agricultural Income Tax Bill, the kind of Act not in force in the Bombay Karnatak parts. Two, by the introduction of this Bill, this commodity will be taxed there for the first time. Thus it will be taxed twice in those parts.

To make it available to the poorest of the poor, it should be exempted from sales tax. Mangalasutra is also not subject to sales tax in Bombay-Karnatak. But there, the meaning of the word is restricted because a dealer under the pretext that he is dealing in Mangalasutras may pass on valuable necklace for a Mangalasutra to evade sales tax. There are also certain other modifications necessary in the proposed Bill. With these modifications, I welcome this Bill.

Sri S. D. KOTHAVALA (Chikodi).—In view of the fact that a considerable debate has taken place on this Bill, I want to move for a motion for closure of discussion. Practically the entire day has been taken by the members of the Opposition. Therefore, in the interests of debate, I suggest that further discussion be discontinued.

Sri U. M. MADAPPA (Chamarajanagar).—We have been told that the debate will be continued on the Bill.

Mr. SPEAKER.—Not the consideration-stage. A closure has been moved and I am inclined to accept the motion. I will put the question.

The question is:

“That the question be now put.”

The motion was adopted.

Sri B. VAIKUNTA BALIGA.—Sir, I am aware that the closure motion has been moved by a member of this party but I am sure it is the feeling of the House that enough consideration and discussion has taken place on the Bill. My friend, the Finance Minister, will be participating in the debate at a later stage and during the clause-by-clause discussion, I am sure he will utilise the opportunity to meet the general criticisms of the Bill.

Sir, the criticisms have been fairly exhaustive with regard to one aspect, namely, the technicality of bringing this Bill for consideration at this stage in the House. On the other aspects of the Bill, there have been various approaches. The first speaker of the Opposition, Sri Srinivasa Setty, said that the Bill was very good indeed and

(SRI B. VAIKUNTA BALIGA.)

he would very much like to have the taxation rates enhanced. At the same time, the other extreme view was taken by others who wanted the Government to have regard to the poverty of the people before taxing them. I do not know which view deserves the very serious consideration of the House. In any case, members have expressed themselves and we have had the benefit of good criticisms.

It has been suggested, Sir, that the drafting is poor, Hon'ble Members will find that most of the clauses are now new. They are in the Statute Book in other parts and what has been attempted now is to bring in a measure of uniformity. Of course, the importance of the measure cannot be over-emphasized. Eversince integration, the law has been varying in different part and this sort of affairs should not be allowed to prolong. Hence a consolidated measure has been brought for the consideration of the House.

I therefore move that the motion for consideration of the bill may be adopted today and so far as the clause-by-clause discussion of the Bill, is concerned, it may be adjourned and the members, as you have been pleased to say, will have ample time to look into greater detail and they would be entitled to send in amendments by the 11th or so, till 12 noon. The rest of the Bill may be adjourned to a date that is most suitable to the House.

MR. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Sales Tax Bill, 1957, be taken into consideration.”

The motion was adopted.

SRI B. VAIKUNTA BALIGA.—Sir, I refer to rule 88 and beg to move :

“That the debate on the Bill be adjourned to some other convenient date.”

MR. SPEAKER.—Before I put the motion to the House, I will read the relevant rule.

“88. At any stage of a Bill which is under discussion in the Assembly a motion that the debate on

the Bill be adjourned may be moved with the consent of the Speaker.”

I give the necessary consent and I put it to the House.

“That the Bill be postponed *sine die*.”

The motion was adopted.

MYSORE SALES OF MOTOR SPIRIT TAXATION BILL, 1957.

Motion to consider

SRI B. VAIKUNTA BALIGA (Minister for Law and Legal Affairs).—Sir, I beg to move :

“That the Mysore Sales of Motor Spirit Taxation Bill, 1957, be taken into consideration.”

Sir, it is well known that it is the desire of many Hon'ble Members of this House that rich people should be taxed and persons who are having motor car and are enjoying the luxury of that mode of conveyance should be taxed. This Bill has been brought in conformity with the wishes and good criticisms that have been levelled, namely, to tax the rich and decrease the tax on the poor. I welcome it.

So far as this Bill is concerned, there is little or nothing that is not known. It is only to bring about a uniform trading. Sir, Hon'ble Members are aware that so far as the rate of taxation is concerned, Hyderabad area and very likely, Bombay area also, have been paying a tax at three annas a gallon. Now, we are attempting to bring it to the level of the rest of the area. I am sure that the Bill will be received with pleasure and support all round. I have great pleasure, Sir, to introduce the Bill and submit it for the consideration of the House now.

MR. SPEAKER.—Motion moved :

“That the Mysore Sales of Motor Spirit Taxation Bill, 1957, be taken into consideration.”

*SRI K. KENCHAPPA (Hiriyur).—Mr. Speaker, Sir, by introducing this Bill,